SỐ THỨ 3052 SIX PAGES NGÀY THỨ SÁU 26 OCTOBRE 1928.— NGÀY 14 THÁNG CHÍN, NĂM MẬU-THÌN SÁUJTRƯƠNG NĂM THỨ 21

Đã Vô Phí Hùng Cứu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Đẳng chủ Kho Sách Cũ của Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

QUINQUINA COUSIN

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

DEPOT LEGAL INDOCHINE
Nº 9619

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm..... 12$00
Sáu tháng..... 6.30
Ba tháng..... 3.50
Bán lẻ mỗi số..... 0$05

NHỰT-BAO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA ⊕

Nhà báo ở đường Lucien Nouvard số 42 (gần trường học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỢ

Giây thép tắt: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói hiệu: Số 283-Saigon

Bản báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỢ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

CUỘC MỞ HỘI-ĐỒNG QUẢN-HẠT

Ngày 15 Octobre 1928

Bài diễn thuyết của quan Thống-đốc

(Tiếp theo)

Phòng năm dinh Thượng-thơ đã tỏ-chức lại rồi, có đủ chức viên lừa-lọc từ tế và chuyên lo có một phần việc quan-sát các vụ đề-bổ. Những quan thambiện biệt-tài đã lãnh phần cai trị hai tỉnh lớn ở miệt hướng tây và có bổ đủ người phụ-sự Âu tây cho mà sử-dụng. Tuy vậy mà bổn-chức đã tưởng rằng các điều cải-lương ấy cũng chưa đủ, bổn-bức đã tưởng rằng phòng năm ấy và các quan Chủ-tỉnh ấy cũng không đủ thì giờ và đặng rảnh trí mà tra-cứu-bằng biết bao nhiêu vụ khó khăn thường khi rủi-rầm quá chừng; như muốn làm cho khoan việc ấy thì phải để bê-trễ lại ít lâu sự điều-tra các vấn-đề và những tạp-vụ phải xét luôn luôn từng bữa. Đã đặt ra một hội đề tra cứu các vụ kêu nài về đất-cát, chủ-tịch là một viên quan gồm đủ tài-năng duyệt-lịch; hội ấy chẳng những xem xét giấy tờ, mà còn đi đến chốn đến nơi, coi đất bị tranh, nghe hết mấy lời kêu nài, rồi hiệu theo giấy tờ và các việc chính mình đã tra-cứu mà làm phúc-bẩm trình cho Chánh-phủ định-đoạt lẽ nào. Hội ấy xử theo công-lý mà chẳng bỏ qua pháp-luật, cho nên đến ngày nay bao nhiêu lý đoán làm ra điều đặng vừa lòng mấy bên đối nại; như vậy thì đã tấn-bộ nhiều rồi trong việc phân xử các vụ khó khăn hơn hết về khoản đó.

Nhưng mà thà phòng trước hơn là liệu sau. Ngày nay ai sì lúc trước đề cho người tiên chiếm tự lịnh khai phá đất của nhà-nước, rồi di truyền hay là cầm bán đất ấy cho kẻ khác, cho nên ngày nay chúng ta mới gặp trong vài tỉnh một cái hoàn-cảnh rối-rắm chẳng biết chừng nào. Nếu trước chẳng đề cho người thong thả chiếm đất như vậy, thì đã tránh đặng biết bao nhiêu mối kiện thưa, biết bao nhiêu điều chậm trễ không ngăn trong việc xử thanh các khoản, biết bao nhiêu nỗi khó khăn, và bởi đó! biết bao nhiêu thâm-kịch nữa mà! Có kẻ nói như không giấy tờ mà người ta có thể chiếm đất quốc-gia như vậy thì điều ấy do nơi tục-lệ của người Annam; nhưng mà rồi vậy thì là quên bẵn rằng bộ luật Gia-long vẫn cho làm chủ có mấy người khai phá đất hoang mà trong một khoảng mười năm chẳng dứt đã làm cho đất ấy sanh lợi và đông thuế thường thường; lại luật ấy còn bày ra nhiều điều hạn-chế theo pháp-lý nước Nam, còn dành để rõ ràng cho vua đủ quyền trác-tuyệt. Ngày nay thiệt cũng có vài người nhà quê rỏ công-lao xứng đáng; song gần bên bọ thì có biết bao nhiêu những kẻ đồ mưu trục lợi, lập kế sanh phương, biết bao nhiêu những người đông đỏ vai tuồng tràn tới chiếm mấy cuộc đất của ta ở miệt hướng tây và thường khi xin khẩu đặng đất ấy, làm cho công-nho Thuộc-địa bị vậy mà phải mất nhiều số bạc rất to! Chánh-phủ đã tưởng nên giúp luôn mấy người có công khai-khẩn và đứt đường không cho kẻ khác dùng phương thủ lợi. Vì vậy cho nên có ra một lời nghị ngày 4 tháng này để cấm nhặc chẳng cho người ta chiếm đất nhà-nước mà không có phép, và định rằng những phép chiếm đất tạm riêng cho mỗi người thì chỉ để bàn ra về mấy miếng đất đã đo rồi và biết diện-tích là bao nhiêu mà thôi. Làm như thế thì chúng ta có thể mong ngừa đặng nhiều điều rối-rắm cho ngày sau và bảo-tồn đất dư của nhà-nước, song không có ngăn trở cuộc người khai-khẩn đất nhỏ mà sở-hành vẫn là chánh-trực: đích-đáng và chơn-thành.

(Còn nữa)

Chấn hưng Phật giáo

(Tiếp theo)

Đây nói lại phép tu Tịnh độ, thì luật giữ có ngũ-giới cấm lỏ: Sát sanh, dâm, vọng ngữ, trộm phiện, kỷ dư thì công ăn việc làm như thường, việc vợ chồng cha mẹ anh em giữ như thường tình, làm bao nhiêu, ăn bao nhiêu, không ăn của thập phương mà phải tụng niệm cho họ, mà họ tụng niệm cho mình.

Còn việc vợ chồng thì phải giữ theo Chưởng-Tử Gia-Kỳ nghĩa là hãy coi sự ăn nằm làm trọng, có thì có tiết, có ngày. Vía cấm phòng, mấy ngày Bắc-đầu hạ giáng thì ngã riêng không phạm mà mang tội, và vô độ thì sanh bịnh. Phải coi lịch thường thư-nơ, và biên riêng ngày kỵ cho biết mà tránh. Và lại, người sự sự nhà (một vợ một chồng) thì không, nên hoa nguyệt ngoại tình, thậm chí người đơn ông mà đi đến chốn thanh lâu thì có tội.

Người tu Tịnh-độ cũng xa lánh mấy chỗ hí-trường, chốn đô hộ, những sự trò cười dâm cợt, e lăng cái tâm, chỉ chí tâm rành rang về tưởng Phật.

Vậy tôi cải điều xin:

Thứ nhứt: Mấy ông già bà cả, rằng tam Tịnh độ mà nhờ thân. Mấy ổ già đã trải qua một cuộc đời rồi, nhường đặng lại cho tuổi trẻ, nay rảnh hết lo sự đời nữa, chỉ ở không mà xem chừng cho lũ con sắp cháu nó tấn bộ, chúng nó làm thế cái việc của mình làm hồi đó. Rồi thì ăn no chỉ lo niệm Phật, không một nhọc gì, được câu nào nhớ bỏ ống câu nấy, hoặc biểu con cháu nó niệm giùm với, đến con lâm chung khỏi đọa luân-hồi, họa may được theo chơn Phật, có phải quí báu chăng. Cũng như chuyện của mình thì mình làm vừa ý, mượn ai làm thế sao cho bằng, như mình ngứa thì mình gải lấy mình, mình đói thì mình ăn cho mình, thì niệm Phật cũng vậy, mình niệm cho mình thì quí nhứt. Đừng kể rằng có của tiền để lại cho con cháu, sau chúng nó lập đàng cứu siêu, chắc chẳng nó sẽ làm hay không? Vì như mướn thợ tụng, thì lại như nước đổ lá môn, không ăn thua gì hết. Chi bằng sanh tiền đặng, mình làm cho mình có lẽ chắc tay hơn. Cái câu niệm Phật mà có gì khó, đỡ vậy mà lại gom đủ cả tánh lành, nhờ niệm ấn cần mà thoát nỗi đàng sanh tử, niệm một ngày cũng phải, niệm một tháng cũng phải, niệm quanh năm càng tốt, con nó hưởng xây đến, nó cũng kiến rẻ, mà lúc xuống Âm-phủ dầu cho có tội lỗi nhiều, thì cũng đặng đem cái ông niệm Phật trừ ra mà chuộc nó nhẫm. Chớ bực trung mà cái đem theo được không, hay là nói để gỡ dây-thép về Dương-gian cho con cháu nó gởi xuống mà chuộc tội.

Thứ nhì: Cái khuyên những trang sồn sồn nhứt là bạn Âu-học, những viên quan Thơ ký những các sắc thầy thợ, những cu-li bàng-bù, rảng tu sẽ Tịnh-độ. Nghèo hơn hết mà chuyên tâm niệm Phật, chẳng phải tối nói bữa rằng Phật sẽ cho trở nên giàu, nhưng mà nếu nghĩ rằng mạng số ở nơi Trời Phật, mình tưởng có Trời, niệm Kinh Phật, có lẽ cảm động cơn trên, chư Thánh chư Thần sẽ lưng hộ (Trời Phật nghe lại) thằng thành cái đầu tức chất giàu to không biết, chớ chắc hết nghèo nữa.

NGUYỄN-KIM-MUỒN

(Còn tiếp)

CÂU ĐỐI

Có người xin ra một câu đối này để giúp vui và mở trí, nếu trong bài-nội chư quân-tử ai đối lại cho xứng-hợp thì sẽ phụng-thưởng nửa năm báo L. T. T. V.

« Thiên-hạ đạt tôn tam : trước nhứt, xỉ nhứt, đức nhứt ».

Hạn trong nửa tháng. Phần thưởng sẽ rộng cho vị nào đáp trúng trước, còn lại thì lãng khen vào báo.

TRUNG-HUÊ

TRUNG-HUÊ DÂN CHÚ

Tưởng-giới-Thạch lên Tổng-trưởng Dân-quốc. Mười bộ của Tưởng-giới-Thạch. Lời luận của Diêm tích-Sơn; Lời bố-cáo của Tưởng giới-Thạch. Trunghuê định an.

Từ Diêm-tích-Sơn tấn bình khỏi Đường-sơn tiếp Dương-ngọc-Đình trừ Trương-tôn Xương đến nay, Trương chợp về Phụng-thiên thinh tội với Trương-học Lương mà xin qui phục, thì nội biến Trung-huê tang hết. Từ đây tới ngưng để chờ coi Chánh-phủ Nam-kinh vỗ an; chờ coi Chánh-phủ Nam kinh luận bàn với liệc-tường, nhứt là với Hồng-mao Huỳnh-bản. Chưa xong cũng gọi là xong. Với Nhựt bổn tuy chưa xong mà đôi bên thuận tình để hòa vi qui. Vì vậy Cách-mạng-đản mới chịu bỏi-bỏ vụ tẩy-chay hàng hóa Nhựt-bổn. Còn với Hồng-mao, Pháp quốc sẽ vụ liên Nam-kinh tình cũng gần xong. Thế thì, Trung-quốc ngày nay trong an ngoài cũng an, không còn lo chi nữa.

Thoản lạ Trung-huê quốc điệc để quyền dựng nên Dân-chủ, công trước hết ở Tôn-trung-Sơn biệc danh là Tôn-đạt-Tiên; kế lấy đó, nghĩa là Tôn qui vị rồi, nhờ một tay Tưởng-giới-Thạch dẹp Bắc Trương-tâm-Lâm, làm cho Trung-huê thống nhứt. Tưởng-giới Thạch đáng mặt anh-hùng; văn-võ kiêm toàn, mưu-mô nhã thảo; chịu lời kỳ thác của Tôn-trung-Sơn chẳng khác nào Khương-Duy chịu lời kỳ thác của Khổng-Minh; khác nhau là Tưởng-giới-Thạch gặp thời; Khương-Duy làm nghịch cảnh. Công tỉ thì thường, tội tỉ thì trừng; Tưởng có công lớn nhỏi Quốc-dân-đản, có công lớn nhỏi Trung-huê thế ấy, thưởng Tưởng-giới-Thạch cách nào?

Ngày 10 Octobre là ngày kỉ kỷ-niệm Dân quốc Trung-huê, dân Trung-huê tôn Tưởng giới-Thạch lên Tổng-trưởng Dân-quốc. Chẳng phải là không xứng đáng. Ngoài Tưởng-giới-Thạch thì chẳng còn ai xứng đáng hơn.

Tưởng - giới - Thạch tức vị, Tổng trưởng Dân quốc Trung-huê rồi, liền lập phủ. Lập mười bộ trong phủ như vầy:

Diêm-tích-Sơn, *Lại bộ thượng-thơ;*
Phùng ngọc-Tường, *Chiến bộ Thượng-thơ;*
Tôn-Khoa (*con Tôn-đạt-Tiên*) *Thiết-lộ bộ-trưởng;*
Chữ dân-Nghị, *Dưỡng-sanh bộ-trưởng;*
Vương-chánh-Đình, *Ngoại-vụ bộ-trưởng;*
Tống-tử-Văn, *Tài-chánh bộ-trưởng;*
Dịch-bồi-Cơ, *Canh-nông bộ-trưởng;*
Tống-mỹ-Linh, *Học bộ thượng-thơ;*
Hà-hương Ngưng, *Thương-nghệ bộ-trưởng;*
Vương-bỉ-Quân, *Giao-thông bộ-trưởng.*

Trong mười bộ của Tưởng-giới-Thạch lập đặng, có bốn bộ chánh, nắng cho bốn tay xứng đáng là:

Vương-chánh-Đình, Tổng tử-Văn, Diêm-tích-Sơn, Phùng-ngọc-Tường, đều là tay có tài đặc biệt. Rồi trong mười bộ ấy lại còn có một bộ trưởng tối-bảo Tống mỹ-Linh, làm học-bộ thượng thơ.

- Thấy đơn bà con-gái nước người chưa các mợ!

Lập bộ xong, lịạch sủng-lại trong một tiệc tại Đường-sơn có phó bày giữa tiệc rã g:

« Hôm nay mến khoản-sản Đường-sơn đã an, hòa-ra đường Tân-hoàn-đảo lại gặp chạy như thường, « không chi lo nữa. Bữa giờ chỉ còn « lo có một đều là lo sao cho, liệc-« cường hiệp với Trung-huê mở mang « thương mãi kỳ-nghệ mà chung « hưởng lợi quyền nữa thôi »

Còn Tưởng-giới-Thạch thì bố-cáo càng bá tánh Trung huê quốc như vầy:

LÂM-VĂN-NGỢ

(Mai tiếp)

Mắt thầy cũng chưa chắc

Thường mỗi khi vợ tôi đi chợ về, hay thuật chuyện ở ngoài đường cho tôi nghe chơi, hoặc có thể đề nhựt-trình « Lục-Tỉnh Tân-Văn » thì rất. Như là vợ lớn đánh vợ nhỏ lỗ đầu, hoặc xe-hơi đụng xe-kéo vọp bánh, xe-điện cán bi-giá bể xọ. Tôi nghe rồi, tôi bay hỏi kỷ lại vợ tôi như vầy: « Ủ chuyện của mình thiệt lại cho có gia nghe như vậy, mà rõ-ràng mình mắt thấy bay lỗ tay mình nghe ? »

Nếu vợ tôi mà đáp: « Rỏ ràng mắt tôi thấy tại đường Bộ-na chớ ở thì tôi gặt đầu; còn vì bằng mà vợ tôi nói: « Thiệt tôi không thấy, đều khi đi về đường tôi nghe chị Tám chỉ thuật lại như vậy » thì thấy tôi xí một cái rồi bỏ lại vân năm dài.

Bỏ, tôi nói một chút đó thì đủ cho qui độc-giả ông-bà thấy rỏ cái ý chẳng tôi tin điều mắt thấy hơn là lỗ-tai nghe. Mà tôi tưởng cũng chẳng những là chỉ riêng gì một mình tôi có cái tánh đó mà thôi, phần nhiều ai ai có tánh đề-dặt thì cũng đều như vậy cả thảy.

Mà nghĩ phải ! Cái điều gì mà con mắt mình thấy rõ-ràng thì mới chắc, chớ còn cái thứ lỗ-tai nghe kể nầy kể kia nói lại mà làm sao tin được. Lạ gì miệng người đời —, nhứt là người mình — ăn miếm ăn muối, chuyện có nói không, chuyện không có nói có ; hễ thương ai thì nói tốt, ghét ai thì nói xấu, nói chỗ bỏ xó; hoặc nửa là chuyện ít xíu ra nhiều, tỉ như xe-lửa trật đường rầy thì nói lật đạp, xe-hơi cán trẻ mình sơ-sơ thì bỏ cán nát óc lòi ruột ra cả đàm. Hoặc tỉ như Liệt-Hải là thằng tối dây chỉ có ánh khôn-khôn, khi mê-la-tinh nói khảo vậy thôi, chớ có gì cho quá lẽ đâu, vậy mà không chừng có kẻ ghét, bàn rao rằng tôi điên cho tôi nói xe quẹo xe ào đi chừng đường. Như chuyện coi thơm xe mắt mà gầm mốt.

Tuy nói vậy mà cũng chưa chắc. Thiệt, theo thì thường thì ai cũng nói mắt thấy mới rõ-ràng hơn lỗ-tai nghe. Vậy mà bây giờ tôi xét kỹ ra thì cái mắt thấy lắm khi cũng không chắc được bằng lỗ-tai nghe. Nói cái đó mới lạ-kỳ dữ đa. Thưa, mà tôi nói không lạ. Bởi cái nói lạ đó đó rồi đề cho lắm, nhứt là phần nhiều mấy ông cầm viết viết báo.

Đây tôi xin giải-lí so-sơ và đối-đối một việc cho quí-ông-bà đọc báo nghe coi có phải hay không ?

Một ông già kia gia gia vợ, có một thằng con trai. Khi thằng con trai lớn, tuổi chừng hai-mươi hăm-mốt, ông bèn kiếm vợ cho chàng ta, bèn chồng nghèo, bèn vợ cũng nghèo hoặc là bèn chồng giàu. Chẳng may anh chồng vẫn số, vợ về ở mới có năm sáu tháng hoặc một năm, bỗng qui-vô-thường nhậy lẹ ; bắt anh chồng ta chết ngủm. Lạ gì chồng chết, vợ phải bơ-vơ, bỏ nhạn lạc bầy thì nhạn bầy-hi kêu sương. Cha chồng thấy vậy thương-tình, bèn : « Thôi thì bây giờ thằn nó mất rồi, con nên ở lại đây với cha hủ-hỉ, thấy mặt dâu như thấy mặt con. Rồi thằng-thằng làm tuần làm tự cho nó xong rồi, chừng ấy con liệu lẽ nào thì liệu ». Nàng dâu vì thương chồng lại cảm nghĩa ông già chồng nên vui lòng chịu. Ở đó đặng phụng tự, khuya sớm nhan khói cho chồng.

Chẳng đè tuổi nàng còn xuân, cái lòng xuân nó phơi-phới, lâu ngày mà cái vườn hoa đề vắng con bướm liệng rứa buồn, lại lâu ngày thì cái tình thương nhớ chồng nó cũng bớt. Bởi vậy mà bấy giờ nàng mới thèm ngọt da. Thèm mà không dám nói, không dám ăn chán-chường, sợ người ta dị-nghị rằng : « Cái thứ đơn-ba, chồng chết chưa kịp bao lâu thì đã mong cái giá ở nên vợn vậy thôi. Ý mà ngộ ! cái thứ thèm rồi ăn vụn đó có hay sinh bụng làm sao ! Xưa ấy với chồng cũ năm mà bắt ba-lăng không được, bây giờ chỉ tỏ-mò lần-lần vậy mà ôm ba-lăng ngộ-ngộ.

Rồi cái thấy mới nghĩ cho sao ? Nàng dâu thì ở chung với cha chồng, mà ngày nay tại có gì nàng dâu lớn bụng. Chẳng phải đêm khuya cha chồng thải ba-lông cho nàng bắt à ???

Đồn đây lên rẻ ! Cha chồng với nàng dâu, nàng dâu với cha chồng rẻ ! Chú bát nhựt-trình thấy, phụ-bắt nhựt-trình thấy, thông-tin thấy, lạo-lạo mỗi bài đăng lên báo. Thiệt rõ-ràng mắt thấy mà, không tin chắc sao được ; chớ chẳng đè sự thật thì con cho ông-già chồng ; ai ăn mắm dâu không biết, mà bảy giờ đề cho ông xách lỏ đi uống nước.

Nào, ông-già chồng có tc-nhỏ tiếng gì với nàng dâu mà lỗ-tai mình nghe không ? - Không ! Lỗ-tai mình không có nghe được một tiếng gì của ông bết, chỉ có thấy nàng dâu ở chung một nhà với ông mà ôm được ba-lăng thôi. Ấy vậy thì con mắt mình thấy có chắc vào đâu, tỉ như là cũng phải rằng lỗ-tai mà nghe cho kỹ coi có tỏ-tí tỏ-mò ! cặc là có-ke cọt-kẹt gì hay không chớ ! Bởi nầy cũng là giúp vui vẻ một sự thi-nghiệm của phần nhiều tay viết báo đó.

LIỆT-HẢI.

ĐIỂN-TÍN

ĐÔNG PHÁP

Hué. — *Quan Khâm-sứ Lốc Le Boulanger mở quan Giám-đốc việc quốc-sự nơi Nam-triều Pasquerath, ở Hà-nội, nó ghé tại Hué. Qua bữa 24 Octobre, mới trở về Vientiane, đi đường Savannakhet.*

Quan Đề-đốc Ambert, chánh quản-đốc các đạo binh nơi Đông-Pháp, mở quan năm hầu Ehret đi theo, đã đến viếng quan Khâm-sứ Jaboulle.

THƯỢNG-HẢI

Bạc dự trữ tại Thượng-Hải được số sau nầy
55.950.000 lượng
78.200.000 bạc đồng
15.440 bạc nén

Hôm bữa 22 Octobre, có làm lễ khánh thành đường máy bay từ Tokyo qua Thượng-Hải.

GRÈCE

Tỉ-so lới xin cầu nước Hồng-mao, Chánh-phủ xứ Grèce có dành cho phép cất một cây trường bay đặng làm chỗ nghỉ cho những phi-thoàn Anh-quốc bay qua Ấn-độ.

SUISSE

Tại thành Thoune có tin bắn cho hay rằng một người hoa-liêu bên nỏ, chỏ một người đàn-bà bộ hành trên phi-đoàn, bay tỉnh tuyệt nẻng nơi hòn núi Aletsch, thành ình bị gió trốt. Ngặt cám mừng không cho phi-thoàn hết, chẳng mà coi lại người đàn-bà đâu mất, duy thấy thấy trên tuyết mà thôi.

THỦ-ĐOẠN GHÊ GỚM

Ở gần tỉnh Indianapolis có 1 nhà khách-sạn cứ hàng năm tổ-chức cuộc khiêu-vũ rất trang trí. Hôm mới rồi, khi các người du-lịch và dân thành-phố Indianapolis đang vui thú trong cuộc, thì nghe thấy tiếng súng nổ, rồi có 6 tướng cướp cầm súng lục-đọa bắn những người nào chực kháng-cự lại thành ra các khách phải đứng sắp hàng, chẳng để một cái tủ ở giữa, sai có đồ tư-trang nhẫn, hột, đồng-hồ, tiền bạc phải bỏ vào cả. — Ai không nghe bị chúng bắn chết. Chúng vô chuyền nãy tới 5 triệu francs. — Xong rồi chúng đi ra, có ô-tô đợi vận mấy chạy thẳng....

Feuilleton nº 783

TIỆN CAN

CUỐN T

Tin Chá

TỜ TRUNG-CÁC
TẠI HỘI-ĐỒNG

Vào sửa tỏi vu
đứng gần. Thầy
tới thì lễ mà
« Khá cháo T
nên đợi trong
Anh-Be. — Đ
Phi-lộ. — Anh
mình là người
ra vào trường

CUỘC TUYỂN-CỬ NHỊ-VỊ
Nghị-viên Bổn-quốc phòng Thương-mãi Nam-kỳ

Từ 8 giờ đến 11 ngày 8 Novembre 1928

TỜ LỊCH-TRẦN

Kính cùng chư quí thương gia trong Châu-thành Saigon Cholon và khắp trong Lục-tỉnh Nam-kỳ được rỏ, nay Chánh phủ mới ban hành lời nghị, đã định đến ngày 8 Novembre 1828 nầy là ngày bỏ thăm chọn cử hai vị nghị-viên nơi phòng Thương-mãi Saigon.

Tôi là NGUYEN-VAN-SỰ dit FRANÇOIS SỰ, buôn bán hột xoàn tại Saigon, muốn ra dự cử chức ấy, đề lo binh vực quyền lợi cho thương gia.

Từ ngày tôi ra buôn bán tới nay, ở giữa Châu-thành Saigon đã mười mấy năm dư, đối với quê-hương với cả đồng tộc thì tôi hằng năm giữ một lòng trung hậu hòa bình; còn đối với khách tha bang thì tôi lại để ý châm nom mà cạnh tranh trong trường thương-mãi hầu có bảo tồn quyền lợi cho nước nhà.

Chư quí ông, người mà có tâm-chí, hay nong nả mong lo điều công ích, thì ít hay chịu ở không, hoặc mưu tư lợi cho mình mà thôi; không biết tôi có may mắng mà được chư quí ông đãi tôi theo bạng người ấy chăng?

Tôi vẫn biết trước rằng hễ đứng vào chưng nghị-viên, mà nhứt là nghị viên phòng Thương-mãi Nam-kỳ thì phải lãnh gánh vác một phần trách-nhậm, phải gia tâm khảo cứu những điều lợi hại lo lắng mở mang giúp ích cho đồng bang mình; đó là cái thiên chức của một vị nghị-viên, là một cái chức trách rất nặng nề lắm vậy.

Nay cũng vì các đồng-chí của tôi, khuyên tôi bảy ra mặt chen vai chia gánh với anh em mà lo lắng giữa chốn Thương-trường; cho rằng tôi là người hay chuộng điều công-ích lại hay siêng năng khảo cứu về dân-sanh quốc-kế, dám đối diện cùng người Pháp trong Thương-giới và Chánh-giới.

Thật là tôi đâu dám tự nhận cho mình được ở vào cái địa-vị ấy. Nhưng xét vì tôi đây cũng là một bực Thương-gia, lẽ phải lãnh một phần trách-nhậm ấy mà làm cho hoàn toàn cái thiên-chức của mình, cho nên dầu có nặng nề cực nhọc thế nào tôi cũng không dám nệ; miễn được giúp ích cho đồng-bào mà nhứt là trong Thương-giới là một điều tôi rất châm-nom để ý tự bấy lâu nay.

Vậy nếu chư quí ông mà cho tôi một người được như quí ông đã từng nghe biết thuở nay, thì xin chư quí ông hãy giúp tiếng-thăm cho tôi. Ngày nào mà tôi đắc cử rồi, thì tôi quyết đem hết tất dạ nhiệt thành mà vẫn lối quyền lợi trong muôn một, hầu có tạ lòng tri ngộ của chư quí ông, ngửa nhờ chư quí ông chiếu cố.

NGUYỄN-VĂN-SỰ.
DIT FRANÇOIS-SỰ đốn thủ

RẠP HÁT TÂY SAIGON

Bầu gánh: A. EYMAN

ĐÊM THỨ HAI, 29 OCTOBRE 1928. — ĐÚNG 8 GIỜ 45

ĐÊM ĐẦU.—HÁT TUỒNG:

Nàng GILLETTE DE NARBONNE
TRẢ HÔN

TUỒNG NẦY HAY LẮM, VUI LẮM.

DIỄN TÍCH:

Lớp đầu: Vua René quí thể bất an, bịnh càng trầm trọng, lương y nội đến điều trị không nổi. Nàng Gillette de Narbonne, con nhà danh-sư qua đời, có nhiều bài gia-truyền thần hiệu của cha để lại, tới chỉ bày cho vua René uống lành bịnh. Vua René muốn phong thưởng, mà không biết chi xứng đáng cho vừa bụng nàng, mới hỏi ý nàng cho biết. Nàng tâu không muốn ngọc-ngà châu-báu chi hết, chỉ xin vua đứng làm chủ hôn, gả nàng cho Công-tước Roger là người bạn hữu lúc thiếu niên của nàng, có tình thương nàng, quyết việc trăm-năm tơ tóc. Vua liền phán dạy Công-tước Roger cưới nàng làm vợ. Roger vâng song rủi chiều bữa cưới nàng, Roger phải tùng quân xuất trận. Khi sửa bước ra đi, Roger có để lời cùng nàng: *« Bao giờ nàng sanh đặng một đứa con thiệt là con của ngài và lấy đặng chiếc nhẫn của ngài đeo tay, thì ngài mới nhìn biết nàng là vợ chánh ».*

Lớp thứ hai: Ra trận, công-tước Roger, Hoàng-tử Olivier (con vua René) với Griffardin là phụ-đạo ở chung một trại. Cũng có nàng Rosita là người của Criffardin cưới lén đem theo, để ở nơi nhà quán. Công-tước với Hoàng-tử thấy nhan sắc mặn-mà phải lòng, tranh nhau ve vãn. Thình lình nàng Gillette cải trang, bận chinh-y theo quân lính ra trại toan kế bắt chồng. Nghe sự như vậy, mới năn-nỉ với Rosita làm ơn hẹn hò với công-tước Roger rồi để mình đi thế đặng lấy cho đặng chiếc nhẫn đeo tay.

Lớp thứ ba: Ra trận, công tước Roger chẳng may bị sanh cầm. Nên an giặc rồi ai nấy về triều, còn Roger chưa về đặng. Về triều, nàng Gillette bồng một đứa con trai nổn-na, mà không ai biết là con của ai mà nói. Hoàng-tử Olivier trở nên lòn-nhân của Rosita, nên khi rửa tội cho đứa bé con, hai người đứng đỡ đầu, làm vú-bổ.

Công-tước lục-thục về sau, thấy Gillette nhan-sắc mặn-mà hơn xưa, miệng cười như hoa nở, thì lòng càng khoan khoái. Bấy giờ mới hay người mà trộm gió thăm trăng với mình đó là nàng Gillette, vợ mình, chớ chẳng phải nàng Rosita. Đứa con ấy chính là con của mình, máu mủ của mình; cho đến chiếc nhẫn trao để làm tin, mình cũng trao cho vợ mình, chớ chẳng phải trao cho Rosita như mình lầm tưởng.

Té ra hai điều để buộc Gillette là vợ mình khi nhập ngũ tùng chinh, Gillette làm đặng đủ cả hai; Gillette hiệp Roger, loan-phụng hòa-minh, bách-niên túc ước.

THỨ TƯ 31 OCTOBRE 1928

HÁT TUỒNG:

Un Bon Garçon
TRAI HẢO-HỚN

DIỄN TÍCH:

Lucien de Gravère là một tên thiếu-niên nam-tử ở tỉnh, đến thành Paris học luật, giao tình với nàng Arlette làm kiểu mướn cho tiệm may, theo nàng về chung-chạ một nhà ở đàng Pigalle. Cái nghề duyên mới vừa ưa, lý nào tình không dan-díu; ngày xuân lắm lúc, trăm-ngàn đồ một trận cười, quen nết bốc-rời, coi bạc tợ như lòm chi đối. It lâu, Lucien xài phá hết sự nghiệp của mẹ, lại còn thêm nợ lúc đầu lúc ốc. Cha của Lucien là ông Gravère, quan tòa ở Bourges, hay sự tệ tình như vậy mới cậy bạn cố-giao là ông Pontavès sang Paris trục Lucien về. Thế mà Lucien, mê Arlette, sợ nói cho Arlette hay mà sanh phiền, nên bưng kín, dối rằng về thăm nhà ít bữa. Arlette tin thật, thiết tiệc tiễn hành. Tiệc long-trọng, sợ con a-huờn Cilêoa không đủ sức, phải mượn Achille là bồi nhà hàng Cocols là chỗ Arlette với Lucien hay ăn đó. Tiệc rồi Lucien đi về. Pontavès ở lại lo tính gở xong mọi việc y như lời ông Gravère sở cậy. Nhưng mà Pontavès tọc thấy nàng Arlette nhan-sắc đẹp đẽ, muốn tính đem về cho mình vui hưởng túc tuổi già. Arlette không chịu, búng rẫy ông ta, ông ta hờn, mới nói cho Arlette hay rằng Lucien về không trở lại. Nàng đã không đặng chồng lại cũng không nhờ đặng nữa. Arlette nghe dứt, lấy làm ngạc nhiên; song nàng không tin nghĩ cho ông già yêu đặt chuyện. Pontavès mới tiếp: «Tuiệt vậy chớ phải chơi đâu; nội tháng nầy lấy nó cưới con Camille-Bouillon-Falloux là một đứa con gái mồ-côi ở Bourges, của ta làm trưởng tộc.» Nói rồi Pontavès bước ra.

Arlette buồn rầu, than khóc máu theo nước mắt. Bổng đâu, Achille đi lính mãn khóa trở về, thấy Arlette buồn rầu mới theo an ủi. Achille nói: « Tôi ở Bourges lâu, tôi rỏ biết nhân vật xứ ấy. Tôi cũng biết rỏ thằng điếm già ấy chớ phải không sao. Lúc nó còn tại ngũ, nó có quyền cai quản trong một nhà thương; nhờ vậy nó mới o đặng mụ điều dưởng Bouillon-Falloux.» Arlette nghe nói mừng, chíp để trong lòng, toan cậy Achille tiến dẫn mình làm quen với nhà mẹ vợ của Lucien, tình cũ.

Lớp thứ hai: Nàng Arlette qua Bourges vào nhà mụ Bouillon-Falloux mà gây rối.

Lớp thứ ba: Tình êm, đâu đó đều hòa, huê lang náo nức.

Giá chỗ ngồi

Fauteuils d'orchestre	2$50	Loges hai bên	3 50
Stalles d'orchestre	2 00	Baignoires ở giữa	3 00
Fauteuils balcon hai bên	2 00	Baignoires hai bên	3 50
Fauteuils balcon ở giữa	2 50	Hạng chót	0 80
Loges ở giữa	4 00		

DẦU "CRÉSYL" THIỆT
và sự hiệu nghiệm chắc chắn đã thử theo cách bác học, thì có một mình dầu hiệu:
CRESYL-JEYES
ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OẠN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — HẾT MÙI HÔI HÁM
PHÒNG NGỪA BỊNH OẠN linh-nghiệm thật, những là bịnh giặc-trời, thiên-thời, tê-thấp, ôn dịch thú vật.
THIỆT HỮU ÍCH trong xứ thuộc địa, để dùng mà rửa ray nhà cửa khỏi độc-địa, để rảy trong đồng bãi, đất bùn lầy cho khỏi dơ quế.
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG mà trừ các vật thú độc, trùng và, muổi mòng, bổ chét, gián mối và nhện-nhện.
Có một mình thứ dầu "CRESYL-JEYES" đặng trọn trừ hết hôi hám mà thôi.
HÃY ĐỪNG CỐI ĐỪNG CHỊU lấy bình nào không có nhãn hiệu "CRESYL-JEYES"

CHUYỆN VUI

Ba bịnh luận-đàm

Ba anh chàng tuổi đều còn trẻ: Một anh tên Yên, một anh tên Tửu và một anh tên Sắc. Mỗi anh đều có mỗi chứng bịnh. Anh Yên thì bịnh hút, anh Tửu thì bịnh rượu, anh Sắc thì bịnh chơi gái.

Một hôm chẳng hẹn mà nên, tình-cờ ba anh đều gặp. Cùng nhau ngồi lại uống nước để luận-đàm. Trước tiên anh Yên khai khẩu:

—Nghĩ trong ba anh-em mình đây có một mình tôi sở-phí lớn hơn hết. Một ngày hút ba cử, mà mỗi một cử hút không dưới bốn ngao tám cắt, tính ra trọn ngày gần 2$50. Vậy mà ngày nào tôi cũng lo đủ mới hay.

Đoạn anh Tửu ứng thinh:

—Anh vậy mà có gì! Tôi đây bon ngày uống chơi chút-đỉnh không kể; tuy không kể chớ cũng không dưới một đồng. Rồi đó từ chiều tới tối, lớp rượu tây, lớp rượu nam, ăn-uống chơi có trên hai đồng nữa. Tính ra mỗi ngày hao trên ba đồng, mà tôi chạy cũng đủ mới tài chớ.

Tiếp đến anh Sắc mở miệng:

—Ối hai anh, kẻ ba đồng người hai đồng rưởi có chi mà đáng gọi! Tôi đi chơi với mấy ả kia chớ, trong một đêm, thường thường không bao giờ dưới năm đồng; còn nói gì mấy đêm có đi chơi xa: như Xuân-trường, Thủ-đức thì lại không dưới 15 đồng. Mà tuần nào cũng có chơi mới giỏi cho chớ.

Anh Sắc vừa nói dứt lời, cùng nhau còn đang ngồi tư lự, bổng đâu ngoài anh Nghĩa bước vào cười nói:

—Thiệt ba anh ăn xài lớn thiệt và mỗi anh chạy tiền cũng đều hay, nhưng tôi chẳng rỏ trong ba anh đây có anh nào mua được một cái giấy số S.A.M.I.P.I.C. gì chưa? Chớ theo ý tôi tưởng, ba anh mà xài tiền phí của như thế ấy, mua một chục số cũng thừa. Nên mua đi chớ! May trúng: còn hút lớn, uống to, chơi gái đậm hơn nữa. Chớ không khéo đây thì cho cả ba đều không khỏi chết chùm.

NGẨN-NGƠ

LỜI RAO CẦN KÍP

Thuduc, le 23 Octobre 1928

TÔNG AN-ĐIỀN
LÀNG LINH-CHIỀU-ĐÔNG

Tôi tên là **Đặng Liêm**, 56 tuổi, giấy bang Quản-đông, buôn bán thịt heo tại chợ Thuduc, làng Linh-chiều-đông, nguyên ngày 29 Septembre 1928, con trai tôi tên là **Đặng-tức-Nhựt. 28 tuổi**, giấy bang Quản-đông, sanh tâm hoang đàng du đãng bút xách, cạy rương lấy của tôi *tám trăm đồng bạc (800$00)* đi mất biệt, nên tôi không nhìn nó là con nữa; còn sự nợ nần ai cho nó mượn thì chịu, *tôi không nhìn đến những nợ của nó thiếu.*

SANTAL MIDY
(Sản-tan Mi-đy)

Có bán tại:
Đại dược phòng L. SOLIRENE, Saigon.
Tân-thị Bửu-Pháp-Việt dược phòng Saigon.
Pháp-Á dược phòng G. CHANTE, Cholon.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 26 Octobre 1928.

GIÁ BẠC

	26-10	26-10
Nhà-nước	12F.50	12F.50
Ngân-hàng Đông-pháp	12 50	12 50
Banque Franco Chinoise	12 50	12 50
Banque de Saigon	12 55	12 55
Financ. Fse. et C.	12 50	12 50
Hong-kong Shanghai	12 55	12 50
Chartered Bank	12 55	12 50

MỄ CỐC

Giá chở đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lúa 100 kilos

	Par picul de 68 k.	Par 100 k
Vinhlong	4$37	6$42
Gocông	4.60	6.78
Bai-xau	4.52	6.67
Baclieu	4.58	6.75
Gạo trắng thường	4.35	6.40
Namvian Gạo trắng	4.30	6.32
Namvian Gạo đỏ	3.95	5.81

Hoạn-Thơ bắt Kiều

Quyển «Hoạn-Thơ bắt Kiều» của M. Lê-hoằng-mưu đã xuất-bản cách mười năm về trước, đã được công-chúng rất hoan-nghinh. Nay vì thấy có nhiều người ao-ước muốn xem, nên ngài đã dọn kỹ lại mà xuất-bản lần thứ hai. Nói cái tiếng dọn kỹ lại thì đủ biết rằng quyển sau nầy còn có phần trổi hơn nhiều.

Giá để lại rẻ: Xưa mỗi quyển 0$40 chớ nay chỉ có 0$20 mà thôi.

Hiện nay đã in xong, đồng bào ta cũng nên mua đọc. Văn-chương rất nên tao-nhã, nghe rất thâm-trầm. Vừa hay mà lại vừa vui, có thể giải muộn được trong cơn nhàn-rồi.

Tin Chánh-phủ

TỜ TRUNG-CÁO CHÁNH-PHỦ TẠI HỘI-ĐỒNG QUẢN-HẠT

Vì bởi Viện Quản-hạt trong kỳ nhóm ngày 18 Octobre vừa rồi bỏ 12 lá thăm phản-kháng với 7 lá kia và 2 lá thăm trắng mà bác tuyệt sự đề-nghị của Chánh-phủ về khoản tài chánh mới, chẳng chừa khoản nào, tuy quan Thống-đốc lúc trong Hội bày chước thỏa-thuận hai đàng cũng không hiệu-nghiệm, nên quan Thủ-hiến thuộc-địa phải lấy cái sổ công-nho phỏng-định về năm 1929 lại đặng mà bớt tiền thâu và xuất đến số 2.296.540$00 đã kể chắc về thuế mới hay là sự canh-cải thuế-vụ đã bị bỏ đi.

Nay Chánh-phủ được hân-hạnh mà giao cho Viện Quản-hạt xem cái sổ công-nho phỏng định khác căn-cứ như sau đây. Sự thâu và xuất trong phỏng-định nầy sẽ tính nửa bình phân với số bạc 18.778.855$00. Trong khoản thâu thì không gia tăng chút nào về phương-diện tiền-tài bởi sự canh-cải thuế vụ hay là tăng lên giá tiền hàng-hóa hèm.

Trong sổ dự-toán lập trước Nhà-nước tính phụ-trợ cho châu-thành Saigon và các tỉnh đặng có thể thi-hành cái chương-trình công-cuộc to tác mới-mẻ, nay thì Saigon và các tỉnh phải trù-tính tự lấy tài-nguyên của mình mà lo lần công-cuộc ấy.

Trước thì dự một số tiền 3.434.860$, nay Nhà nước dự có 2.020.760$ mà thôi, không tăng thuế thì Nhà-nước phải bớt quan-lại sở tạo-tác đặng trừ số tiền 78.156$33.

Đã vậy Nhà-nước phải bớt thêm tiền chi-tiêu dự-trước đã trả cho các vị Giáo-sư đặng mở rộng thêm sở Giáo-huấn, sở Canh-nông, sở Khám-đạc và sở Bảo-thủ điền sản. Bớt số tiền chi-tiêu về đồ cần ích, về việc thi ân như là cho hồi-hương, trợ-cấp, học-bổng, ân-lễ, đãi đằng quan khách, tiếp-đãi thình-lình.

Chánh-phủ rất buồn mà bớt chi-tiêu về sự làm ốc-sở thêm trường trung-đẳng Pétrus Ký, về sự cứu-cấp tật-bịnh (tu-bổ dưỡng-đường hiện-tại, cất thêm nhà-thương chữa bịnh can er.. về sự công ích có ảnh hưởng to-tát khoa-trương cho thuộc-địa và lợi thêm cho xứ nầy. Hễ bớt sự công ích và tiền dự định, tự nhiên phải bớt số quan viên từ bực trên tới bực dưới, thiệt là Chánh-phủ thương-tâm thái thậm.

Nếu viện Quản-hạt vì lẽ phải mà xin tăng thêm dự-định, nhà-nước sẽ sẵn lòng nhơn chánh xét lại việc nầy song các ngài đại biểu quốc-dân phải liệu chước nào có đủ số tiền hay là cách tiết-kiệm làm sao mà đương-trở.

Quan Nguyên-Soái Nam-kỳ,
B. DE LA BROSSE

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE HƠI
TRƯƠNG-VĂN-CÔNG
Đường Tổng-đốc Phương, số 86, Cholon
Khai trương ngày 27 Oct. 1928.
Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe hơi. Vỏ ruột hiệu: MICHELIN
DẦU SĂNG DẦU NHỚT đủ hiệu
Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các quí ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.
Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho. Bổn-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

MUA VÂN TẶNG SỐ

Vân quốc-ngữ của tôi giá bán 1 cắt 1 cuốn, vị nào mua sỉ tôi cho huê-hồng 50o/o, mà phải mua cho đúng 100 cuốn, thì tôi tính có 5 đồng bạc.

Đã vậy, nếu mua 100 cuốn, tôi sẽ mua 1 cái giấy số S. A. M. I. P. I. C. tặng thêm, thì thành mua 100 vân có 3$00, vì giấy số nầy giá 2$00 một số.

Vân mua bán có lời cũng khá, may trúng số bạc ngàn, bạc muôn, thì còn chi thú bằng?

Tôi sẵn lòng gởi cách Contre remboursement và tiền gởi về phần tôi chịu.

Quí-vị mua vân, sẽ đăng tên vào tờ L. T. nầy.

LÂ-Mai B. Postale 70 Saigon

L'offre aux Lecteurs et Lectrices
la possibilité de faire agrandir
LEURS PORTRAITS DE FAMILLE

LUNETTERIE MY-KHOUAN
220-221 Rue des Marins — Cholon
ngang ga xe-điện giữa
CHOLON

Có máy điện-khí
Bán rong các thứ mắt kiến của nước Mỹ kiến cận-thị, viễn-thị, ông-già, dưỡng-mục đủ các kiểu gọng vân vân.

Đá dời rồi

Tiệm hột xoàn François Sự nay đã dời về **Chợ mới Saigon, số 68 góc đường Bonnard** *kế nhà ngủ Nguyễn-phong-Cảnh, nhà thương thì ngó xéo qua (chỗ tiệm trước bán hàng của Đỗ-văn-Mười)*

Mới khai trương trong hai tháng đầu bớt giá hột xoàn thiệt rẻ.

Feuilleton nº 785 — *Du 26 Oct. 1928.*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ NĂM

HỒI THỨ I

Có thơ ở Janina gởi sang

(Tiếp theo)

Vào vừa tới vườn hoa, gặp một gã đứng gát. Thấy Anh-Be, nó liền bước tới thi lễ mà rằng:

« Kính chào Tử-tước; xin Tử-tước nán đợi trong giây phút.

Anh-Be. — ***Ủa! Sao lạ vậy mậy?***

Phi-líp. — Anh-Be hỏi thế là vì mình là người quen thuộc hằng ngày ra vào trường bắn, ai ai thấy đều biết danh biết mặt. Mà thuở giờ mình ra vào thong-thả không ai ngăn-cản mình, có sao nay thằng nầy lại cản. Lấy làm lạ, Anh-Be mới gạn hỏi lời hỏi ấy.

Phi-Líp đáp. — ***« Vì người đang thảo luyện bấy giờ đó bao cả trường-bắn, để riêng một mình y, không ai cho vô, vì y có tánh chơi « ên » không muốn có ai coi hay là thấy y thảo luyện tất cả.***

Anh-Be. — ***Cho tới mi cũng không đặng coi nữa sao?***

Phi-líp. — ***Thưa phải, vì vậy tôi mới ra khỏi cửa mà đứng đây.***

Anh-Be. — ***Thế thì ai đứng nạp bi cho y bắn?***

Phi-líp. — ***Thưa có! Y có dắc theo một tên gia-nô.***

Anh-Be. — ***Tên gia-nô ấy phải đen lánh như ai-ra bubian để đánh giày đó vậy chăng?***

Phi-líp. — ***Thưa phải, đen như trọi bồ-hóng vậy.***

Anh-Be. — ***Vậy thì nhằm rồi.***

Phi-líp. — ***Nếu vậy Tử-tước biết quí khách ấy sao?***

Anh-Be. — ***Biết! Tao đến kiếm y đây. Y là anh-em của tao.***

Phi-líp. — ***Vậy thì Tử-tước không phải như ai hồng cản.***

Để tôi vào thông báo cho. »

Nói rồi Phi-líp xô cửa vào. Không đầy phút, thấy Monte-Cristo bước ra tiếp chào hân-hỉ Monte-Cristo chưa kịp hỏi, đã nghe Anh-Be nói:

« Xin lỗi ngài, chớ phiền sao tôi có theo ngài đến chốn nầy. Trước hết tôi phải nói cho ngài biết rằng tôi theo ngài tới đây, chẳng phải lỗi ở nơi người nhà của ngài không kín miệng. Hẳn thật là lỗi của tôi. Hồi nầy tôi đến dinh ngài nói chuyện việc gấp, tôi có hỏi chừng nào ngài về, thì người nhà nói rằng không muôn, bởi có, ngài ra đi, thật là không biết ngài đi đâu, nhưng mà ngài có dạy đúng mười giờ, thì ngài dùng bữa.

Nghe vậy, tôi nhứt định đợi ngài; song không lẽ đứng đó mà chờ, tôi mới tính thả một vòng, đúng mười-giờ trở lại. May đâu, đi gần tới đây, tôi thấy một hai con ngựa của ngài tôi biết. Mon tới gần nữa, tôi lại gần thấy xa-phu của ngài, tôi mới nhận quyết ngài chơi đây, vào xin ra mắt.

Monte-Cristo. — ***Theo lời túc-hạ nói đó, tôi tưởng khi túc-hạ buồn muốn đến dùng bữa với tôi mà đàm đạo cho vui chăng?***

Anh-Be. — ***Cảm ơn ngài. Ăn-gì giờ nầy mà ăn. Không chừng rồi mình cũng ăn, song ăn với người thù kẻ nghịch.***

Mônth-Cristo. — ***Ủa! Túc-hạ nói chuyện gì nghe lạ vậy?***

Anh-Be. — ***Thật vậy chớ phải nói chơi đâu Công-tước; bữa nay làm gì tôi cũng đánh với người-ta.***

Monte-Cristo. — ***Túc-hạ đánh! Đánh mà làm gì?***

Anh-Be. — ***Đánh mà rửa hờn, chớ đánh làm gì.***

Monte-Cristo. — ***Phải mà hờn gì, vì sao mà hờn? Túc-hạ biết người-đời mà đánh nhau là tại có nầy có nọ không biết bao nhiêu là có.***

Anh-Be. — ***Tôi đánh mà rửa nhơ danh-giá chớ không có nào là khác.***

Monte-Cristo. — ***À! Về danh-giá thì biện luận, không ai can gián.***

Anh-Be. — ***Phải, về danh-giá thì biện luận, nên tôi đến cậy ngài giúp cho tôi một việc.***

Monte-Cristo. — ***Việc gì? Túc-hạ muốn cậy tôi việc gì?***

Anh-Be. — ***Chẳng chi lạ hơn là cậy ngài đứng làm chứng cho tôi.***

Monte-Cristo. — ***Vậy thì chuyện không phải nhỏ, lại cũng không nên lậu cho ai biết hồng đứng giữa chốn nầy. Túc-hạ đi về với tôi, về nhà tôi nói chuyện. Ã-lý coi nước rửa tay!»***

Dứt lời Monte-Cristo bước vào phòng, chỗ để nước để khăn cho khách-quan mỗi khi thảo luyện rồi, vào đó rửa tay rửa mặt. Monte-Cristo lột tay đơ mâr-sết ra rửa tay. Trong khi Monte-Cristo rửa tay trong phòng, Ã-lý kêu tử-tước Anh-Be, kêu mà không dám kêu lớn, bảo lại coi cái nầy ngộ lắm. Tử-tước Anh-Be nghe lời, bước thẳng vào coi; thấy:

(Mai tiếp)

Thần-Tài gõ cửa, để chờ bạc muôn bạc ngàn bạc trăm tới cho đồng-bào làm giàu. Ay thật là một dịp rất nên may-mắn lạ thường. Chỉ phí ra có 2 đồng mà gặp vận may, cửa hôt vào hằn-hà sa-số: nào 6 muôn! 2 muôn! 1 muôn! 5 ngàn! 2 ngàn! 1 ngàn! 5 trăm nhiều thật là nhiều! Vậy thì đồng-bào ta nên mau mua sổ của hội « Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục » đi. Mỗi sổ 2 đồng.

Thuốc thoa Cadum
để trị
các bịnh ngoài da

Những kẻ hay ngứa gải đau đớn đã lâu năm, hễ dùng thuốc thoa Cadum mà thoa thì êm ái nhẹ liền, ăn ngủ lại đặng, khỏi lo có những bịnh ngoài da, nào là : nổi phong, nổi đơn, nổi mụt, nổi nhọt, ghẻ ngứa, bị trây da, đứt tay đứt chốn, bị phỏng, có lát, nổi mày-đay, nổi vẩy-cá, sẩn-sướng, cướng mụt nẩy mụt kia, vân, vân.

Các ông các bà hãy nhớ ngày nào thì mua ngày nầy, cho đặng một hộp thuốc ấy, hồi tiệm bán thuốc quen của các ông các bà thì có.

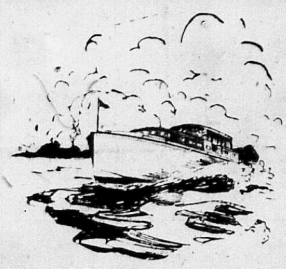

ALLO! ALLO!

HÃY CHO TÔI BIẾT COI HÃNG NÀO MÀ BÁN MÁY TỐT HƠN HẾT

Máy xay lúa nhứt hạng CANOT hơi tốt lắm đó.

Ấy CÔNG LÀ HÃNG:

SALON NAUTIQUE

Môn bài 109. Boulevard de la Somme 109, **SAIGON**

Trong nhà trong cửa ai ai cũng phải có sẵng

THUỐC HƯƠN PASTILLES VALDA

đặng Khi có con nít đi học. Khi có ông già bà cả ra vô. Cũng có người phải đi ra tới nơi lắm.

THÌ ĐEM THEO TRONG MÌNH hoặc ngậm chơi ong cổ thong hơi. Khoi bịnh, hoặc ngậm mà trừ ảnh, như ghẻ nổ mắt, đau cổ, mệt thở, ho đàm, tức ngực, vân, vân.

MÀ NHỚT LÀ PHẢI NHỜ dùng lấy một thứ THUỐC HƯƠN PASTILLES **VALDA** mà thôi

nào dùng trong hộp coi trên nhãn phải có hiệu cây **- VALDA -** MỚI THIỆT PHẢI.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân N° 145 Canton. — Chỗ trử bán Rue de Canton N° 47 Cholon
Tiệm ngành Rue de Prairie N° 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thừ thuốc thí nghiệm rồi bảo không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thạnh suy cũng bởi tại nơi dân mạnh hay là yếu, đo nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cứng trong nước vô bền chắt gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gắp mà lo xét cho hết sức chớ nên chậm trễ phải lo sửng bền khí huyết cho lắm, mới đáng trong thế-giới đã mở mang, muốn việc cũng phải lấy sự chắc là gốc. Vậy thì có thừ thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *là thiệt rất bổ huyết cần can làm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.*

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết rằng huyết đã hư rồi vậy uống lựa thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *hầu bổ thì da thịt trở nên đỏ sắc mặt tốt tươi khí chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chít trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thế nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chỉ máu nhiều trên giấy thắc sắc máu trở nên đỏ tươi còn dùng được lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc, còn khí mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nữa cân. cân khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một yến gio lên thử coi sức mạnh dường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm hễ vật ấy nhẹ lên như khi ng biết nặng, vậy thì phải biết thuốc* **Huyết-Trung-Bửu** *nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.*

Còn như người máu huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện nữa uống thuốc nầy phần khi đầy đủ ca hát hoặc nói đến 3, 4 giờ không nhàm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *rất hay và quí bauda dường nào.*

Còn người huyết hư bước đi xa không được nữa đàng thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy đến một dặm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như ham đám dục thái quá thì tạn thận đã kém suy thì thần nguơn lạnh, uống thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *sẽ bổ thận thêm tinh thần lại và ấm hơi tinh khí bội nhờ máu mà ra lẽ phải huyết kém thì tạn thận phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ tạn thận vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đó đều phải biết sức hay dường nào.*

Lại còn thí nghiệm người đã lỉ sửa không tốt uống thuốc nầy sữa bảy ngày thì người đó có sữa hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đàn-bà đường giáp tháng khi hằm, khi đợt, khi trời, khi sục, làm đau bụng hoặc ra nhà làm bằng không đặt, uống luôn một tháng thì huyết sẽ trở nên đỏ tươi và đàng ngày không đau bụng còn sung luôn mỗi tháng chẳng hề trời sục những điều nói đó đều làm chứng rõ thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *thêm phần huyết rất bổ là đường nào.*

Thường khi con nít nó mắt sữa thì ngồi tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm trở nó chưa biết đi đứng rõ biết bịnh ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ 3 tuổi đến năm tuổi nó đã đi đứng rồi phải cho uống thuốc **Huyết Trung-Bửu** *1 muỗn cà-phe mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẻ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ máu đâu đã đến già nó không hay đau đớn.*

Một người đàn-bà đường kinh đứng hoặc khi trời khí sục hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại và đặt thai, còn những người đàn-bà có thai, uống thường thì khi sanh đẻ mau mắng và sức có mạnh, vài ngày sau đứa con ấy cũng tỉ bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì cái sữa của người đàn-bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn người đàn-bà huyết khí hư thì sanh rầu buồn lo lắng nằm ngồi không yên, tại can hỏa hừng lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *thì huyết tốt lại, cang hỏa chẳng hừng lên, khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.*

Con người tuổi trẻ ngồi tiên thiên và ngồi hậu thiên suy kém hàm việc đâm dục khí huyết hao kém sanh ra da mặt vàng hay xây xẩm tối tâm đau lưng lòng đầu gối lay chơn yếu đuối phải lắc tan canh vận thận suy kém và lưng cái ốc làm ra lỗ tai lùng bùng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao hàm sắc mặt như giấy trắng, như đặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẻ và khí huyết đầy đủ lại và nó nang lành sắc, con người rất nên xin đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu ớt hãy dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh nó rất đen lại, có sức mạnh da thịt hết dùng, thường ngày thêm sức giá trở nên trẻ.

Cách dùng: *Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc đi rồi mới lần 1 muỗn ăn cơm uống khoảng nước ấm ấm mà uống.*

Giá mỗi ve nhỏ. . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Y ĐỨC VI-TỬ-SANH, kính cáo.

Bịnh nào thuốc ấy

Bà Lucie Merly là người xanh xao quá thể, vậy mà chỉ dùng thuốc **Pilules Pink** là lại đỏ da thắm thịt. Chính bà ấy lại viết thơ cho ta biết.

Bà Merly ở phố Bourguet tỉnh Casens-sur-Garonne viết rằng :

« Tôi xin cảm tạ ngài về cái công-hiệu lạ thường của thuốc Pilules Pink, chính thuốc ấy làm cho tôi được mạnh khỏe. Đã lâu nay tôi một ngày một xanh, công việc đều nản hết; nhờ có thuốc Pilules Pink nay tôi lại có sức như lúc bình thường. »

Nói cho thực, không có thuốc nào chữa chứng suy huyết, suy não được công-hiệu hằng thuốc Pilules Pink. Không những là thuốc ấy làm cho huyết sung túc và bổ cho bộ thần-kinh, lại còn bổ cho thân thể, khác nào như dục cơi sinh khí trong người lên. Vì vậy cho nên thuốc nầy trị được bịnh xanh xao, suy huyết, suy não (hao người) thiếu lực, đau đa đầy, nhức đầu, kinh nguyệt thất thường, các bịnh của trẻ con đang lớn, dân bà đứng tuổi và bất kinh.

Có bán ở các hiệu thuốc.

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán :

Gạo trắng, trà Huế Lăithiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc, *thứ 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0 20)* thuốc rượu Thiên-thời *rất thần hiệu*, dầu Cù-là, Bột Lorgxuyên, Savon Hảo-Vinh, bánh Quốc-Nữ, mức giống bán sỉ...

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp, ắc được toại lòng. Có người đem đến nhé.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG.
92, Rue Lagrandière
Téléphone 699

Chữa bịnh sốt cách nhật

SỐT RÉT NGÃ NƯỚC
không gớ bằng

QUINOFORME

là thuốc tiêm, thuốc viên hay thuốc hoàn
Chỉ theo khoa-học có đủ chứng đựng ở các thuốc-tây phép.

Có bán ở khắp các hiệu thuốc tây.
H. LACROIX, 37, Rue Pajol, PARIS (18e)

Gởi 0$63 (có gởi thơ) cho Mme **Nguyễn-thị-Truyện**, 103 rue d'Espagne, Saigon, mà mua một cuốn tiểu-thuyết **TÂM-LÒNG NHI-NỮ**, đọc chơi cho tiêu khiển ngày giờ.

THỜI-SỰ CẨM-NANG
1928
ĐÃ XUẤT BẢN

Giá một cuốn..... **2$80**
Ở xa thêm tiền gởi..... **0 25**

Thơ và Mandat gởi cho :
Imprimerie de PHUOC. — Saigon

Mày điều hiền ai bạn trẻ

Tôi thường thấy trong anh em bạn trẻ ngày nay nhiều người không làm được công chuyện gì, hay làm mà bị thất-bại, thì không khỏi không kêu ca đời nầy làm ăn khó quá! Phải, bởi tình-thế xã-hội một phần, mà cũng bởi tại anh em một phần. Anh em nên biết người ở đời dầu thế nào mặc dầu, cũng có thể tìm được cho mình một cái đời sống bằn hòi. Nhưng không cứ làm việc gì, muốn thành được công tất phải tìm những phương-pháp đích-đáng.

1- « Ta phải nên tự biết ta » lời rõi đo của ông Socra'e cách đây 2.000 năm mà hiện nay và chắc sau nầy cũng vẫn còn đúng.

« Mình phải biết mình » đó là cái điều cần nhứt để làm việc ở đời.

Biết mình tức là biết những nết hay, thói dở của mình, tánh tình của mình, biết rõ rằng mình thiên về nghề nầy hay nghiệp khác. Ta không biết rõ ta thì tất tình thần không có chuyên chú nhứt định vào một việc gì được. Có biết mình mới mong sửa những điều lầm lỗi của mình, mới mong bày rõ được cái chân tướng của mình. Mà có tinh mới mong biết được những nguyên-nhân cái mình kém, cái mình hay, cái mình muốn. Có biết nguyên-nhân thì mới để tìm được phương thuốc bổ chữa.

Nương không những ta phải biết ta mà thôi. Ta lại phải biết cả cái hoàn-cảnh ta đương ở, các bạn hữu ta, cái đời vật chất của ta cũng cần phải xem xét để biết những điều hại mà tránh.

2- Nhưng như thế cũng chưa đủ.

Sống ở đời còn cần phải có một cái mục-đích. Không có một cái mục-đích nhứt định mà theo, thì làm gì cũng chỉ uổng công mà thôi. Vậy thì ta cần phải biết rõ cái gì ta định theo đuổi. Khi đã tìm thấy rồi, thì phải chú tâm theo đuổi, để hết tinh thần vào đây. Phải tin ở mình, phải suy xét cẩn-thận, và phải dùng hết cách để đạt được mục-đích mình theo, trong tinh thần bao giờ cũng phải mong cho thành công được việc mình làm.

Mấy người mà thường làm ăn thất bại chẳng qua cũng chỉ bởi không có một mục-đích rõ ràng. Thấy việc gì cũng muốn làm, rồi lắm khi nửa đường bỏ giở, chung-cục chẳng làm được việc gì.

Nên biết việc ở đời vẫn bắn không việc gì là toàn lợi cả hay toàn hại cả. Nhưng cũng có việc nhiều hại mà ít lợi, cũng có việc nhiều lợi mà ít hại. Cái khôn của mình là biết cân-nhắc việc nọ với việc kia, tự mình xét thấy cái nào có nhiều lợi thì làm. Đã xét dùng rồi thì phải để hết tâm vào đây, dùng để cho sức mình nọ lần-lạt ra mọ việc khác.

« Học để biết việc gì ta đáng phải làm, lại học để biết làm việc ấy cho hay » đó là điều thứ nhì cần yếu cho sự thành-đạt của mình ở đời.

3- Thứ ba nữa là phải có một cái chí muốn vững vàng, không có gì dành đổ được. Ông Nã-Phá-Luận ngày xưa muốn gì lúc nào thì ngủ, muốn dậy lúc nào cũng được; đó chẳng phải ông cọ một cái chí muốn rất mãnh-liệt hay sao?

Có chí muốn mới chịu cố sức. Hai cái đó không thể rời nhau ra được.

Ông Chamfort có nói « khi nào có người đến bảo anh không cần phải làm việc và không cần phải cố sức mà cũng có thể hơn người được thì nên làm người ấy đi ». Câu nói đó anh em nên lấy làm kim chỉ nam cho sự hành-động của mình.

Nói thêm ba điều vừa kể, tôi lại xin anh em nên chú ý đến đường thể-dục. Mình có khỏe khoắn tinh-thần mới được hoạt-bạt.

Lúc nào cũng nên nghĩ tới câu ngạn ngữ « Thân có khoẻ thì tinh-thần mới mạnh. »

Thiếu-niên là hi-vọng của quốc-gia. Nếu muốn không phụ điều non kỳ thì ta phải sớm tập lấy tư-cách con người làm việc từ đây.

B. Đ P.

HÃY CẨN THẬN

Hễ có đồ chi bày ra mà coi bộ thiên-hạ, hích dùng thì liền có đồ giả-mạo. Cho nên khi nào qui-vị có mua **Quintonine** *thì phải nài cho được hiệu thiệt, đừng thèm đồ giả mạo.*

Vị **Quintonine** *thầy vì chất cốt Quinquina. Hòa một chai Quintonine trong một lít rượu chác thì đã thành một thứ rượu bổ có hạng khai vị thì chẳng có thứ rượu nào sánh kịp.*

Giá mỗi chai.....0$ 80

Có trử bán tại Pharmacie Solirène. Saigon.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH
ở tại Cầu-kho, đường mé sông—(Saigon)

Tại nhà máy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gọi nhuộm bên Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trở 4$00 một thước tây.

Lục-soạn láng-chân, trắng, từ 3$00 tới 5$20 một thước tây.

Lục-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80.— Giá 5$20 một quản.

Lãnh đen (ba láng đen huyền, không trở không đỏ lông) khổ hẹp-nhỏ 0$00 một quản.

Lãnh đen (ba láng đen huyền, không trở không đỏ lông) khổ trung 5$50 một quản.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lựa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang tạ dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là tiền nghĩa chỉ hậu lợi.

Vì muốn trì danh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ thứ hàng chi, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi xấu tốt nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-vinh-thượng tỉnh Biênhoa, đất ruộng nầy đang làm gạch, gần tại làm.

Bốn con trâu đực đang tuổi và đang tới làm công chuyện.

Vị nào muốn mua xin đến nơi bổn báo.

DẦU HÔI MÔ-NEO

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu : **Mô-Neo** « **Le Pétrole Ancre** » của hãng **Compagnie Franco Asiatique des Pétroles** mà dùng. Dầu nầy thắp lửa tỏ rõ sáng ruốc mà không có khói. Thiệt là tối nhứt hạng trong toàn cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco Asiatique des Pétroles
Bến cỏ bán các thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-tỉnh anh em muốn hỏi thăm đều chi, xin viết thơ cho hãng **Compagnie Franco - Asiatique des Pétroles ở Saigon đường d'Adran, số 1, ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.**

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn **250.000** *đồng bạc*

Công-ty làm những việc kể ra sau nầy :

1° — Lãnh tiền đem gởi không bằng kỳ bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, cho 4 ty lời mỗi năm; (4%)

2° — Lãnh tiền TIẾT KIỆM cho 5 ty lời mỗi năm; (5½) (bao nhiêu cũng nhận)

3° — Lãnh tiền đem gởi có hạng kỳ, cho 6 ty lời mỗi năm; (6 %)

4° — Bán chi phiếu (chèques) và gởi tiền qua Đại Pháp bằng dây-thép hay là gởi theo tàu trạm (transferts par câble ou par courrier);

5° — Cho vay đủ cách;

6° — Cho vay về hàng hóa nhập cảng ở ngoại-quốc (ouverture de crédit à l'etranger).

Công-ty *VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG* sẵn lòng mà chỉ rõ cho đồng-bang chúng ta biết những công việc ở nhà Ngân-hàng mà đồng-bang muốn cần dùng.

Ông Huỳnh-đình-khiêm, *Nghiệp-chủ ở Gòcông, Danh-dự Hội-trưởng;*
» Trần-trinh-Trạch, *Nghiệp-chủ ở Bạcliêu, Chánh Hội-trưởng Bản Trị-sự;*
» Nguyễn-tấn-Vân, *Hội-đồng Thành-phố Saigon, Phó Hội-trưởng;*
» Nguyễn-văn-Của, *Chủ nhà-in, Quản-lý Hành-sự.*

SOCIÉTÉ ANNAMITE DE CRÉDIT

54, rue Pellerin

Dây-thép nói số 748. Tên dây-thép : CRÉDITANA.

— CA-NÔT HƠI —

chạy bằng MOTEURS và PROPULSEURS có bán tại hãng :

Comptoir auxiliaire de commissions et de Représentations

115, Boulevard de la Somme, 115 -:- SAIGON

Hiện giờ tại hãng đã sẵn có rồi : *Nhiều chiếc Ca-nốt đóng bằng cây giá-ty sơn vec-ni dùng riêng với propulseurs à moviò'es. Bề dài 4 thước 25, bề ngang 1 thước Tài. — Chở được 5 người. Vỏ không có mô-tơ. Giá :* **650$.**

1 **CHIẾC CA-NÔT HƠI,** *bề dài 5 thước bằ, bề ngang 1 thước năm. — Mô-tơ 12/14 C. V. 4 cylindres — Chở được 10 người. — Có chạy đèn đ ện — có mui đủ như xe-hơi.*

ĐÓNG THEO KIỂU TÀY RẤT HUÊ-MỸ. *Giá :* **3.600$00.**

1 Chiếc **RACER DE COURSES** *(kiểu đua) chở được 3 người. — Bề dài 5 thước, bề ngang 1 thước sáu. Mô-tơ hiệu «* **Pieree-Bubb** *». — Sức chạy 60/60 ngàn thước mỗi giờ.*

Ấy là chỉ có thứ nầy mau hơn hết trong Đông-Pháp. Giá : **4.000$00.**

Và còn nhiều chiếc Ca-nốt khác hiện đang đóng.

Mời các ngài đến xem!

Thì rõ hơn là viết thơ hỏi.

LAO NHỌC, MỆT TRÍ, BỨT RỨT CỰC LÒNG,
NHỌC XÁC, BUỒN THẢM,
ĂN NGỦ KHÔNG ĐẶNG.

NHỦNG NGU'Ò'I ĐAU MÁU MÒN MỎI YẾU MỆT HU' NHU'Ợ'C MẤT KHÍ SÚ'C LIỆT MOỈ GÂN CỐT

Tại phòng thổ la, một yếu bịnh-nan, khi lo làm qua đôi, ăn chơi qua độ một mọi sanh đam. Ngủ-nghê không ngon giấc. Trí thức mòn hao, mất chi phế bỏ công việc. Mình nặt lần lấy mình, ấy là tại mình yếu nhược bịnh-nan.

L'ÉLIXIR ZIDAL

là thuốc uống thấm bổ sức lại, tuồn như cỏ điền khí chạy vào mình chuyển động cả thân, dâu đó hòa lạc, trở mạnh giỏi, sức lực có lại như lúc xuân xanh.

— Có nhiều lời đinh nhơn và lương-y chứng chắc vậy. —

Mỗi ve giá : **11 fr. 50**

Có sách nhỏ chỉ biểu đủ điều, gởi theo bổ hãng.

Spécialités Nouvelles du Docteur Salas, 11, Boulevard de Strasbourg, PARIS

THUỐC CÓ BÁN CÙNG CÁC KHA THUỐC

Muốn bán

Vì dư dùng, có người muốn bán một cái xe hơi **Peugeot** *15* **H. P.** *7 chỗ ngồi. — Giá thật rẻ.*

Giảng máy còn tốt lắm, mới sơn và làm nệm lại.

Ai muốn mua hay là đi thử xin do nơi Bổn quán mà hỏi thăm.

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thi-Mùa ở lại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 106).

Giá mỗi cuốn là..... **1$30**

Ai mua tại Saigon, M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement, vì bởi có đồng bào hiểu dư.

Xin người lãnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy.

Cám ơn

Ai mua thuốc

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG?

Tại tiệm tôi chẳng nhũng, là vẻ *Sơn-thủy* vào bộ với nước sơn dầu (*peinture à l'huile*) rất khéo mà thôi; tôi cũng lãnh làm Đại lý cho niệm *Kim-Lai ở* bên Cần vọt (Kampot), trữ bán nước mắm hòn Phú-quốc hiệt ngon, đã ra ve sẵn và có gắng keo kỳ lương. Nước mắm đã ngon, mà giá bán thiệt rẻ.

Tiệm tôi cũng có lãnh bán đủ các thứ thuốc cao, đơn hườn, tán của hiệu *Nhị-thiên-Đường*. Liệt vị ở Saigon, nếu muốn dùng thuốc chi của hiệu Nhị-thiên-Đường, thì xin đến tiệm tôi ở tại đường *Espagne số 115 Saigon* mà mua cho tiện, và cũng được chắc ý hơn, kẻo sợ lầm thuốc giả. Tôi cũng bán y theo giá đã định trong toa; chỉ nhờ chút đỉnh buê-hồng của tiệm chừng vậy thôi. Nào chư quí-ông qui-bà bị cố, tôi rất thâm cảm thạnh tình.

NGUYỄN-THỊ-NGHĨA.
Cẩn bạch.

Đức-Trí-Thể dục hội :
Mở cuộc xổ số to.
Ai người yêu mến nước?
Xin só sức giùm cho.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chúa tể Tích xưa ăng bà mình trai ăn lời theo đòi tập Tiên, chẳng nài công lao nó mến lần lần nên nết. — Ông Lê-văn-Phát, Bắc phủ sứ, thuở ông thơ ngây đồng Bội tình nó hằng lắm, trong thì rảnh, có lượm lặt mấy lời truyền miệng hay làm ra một pho sách nói về việc hiếu là : « Les contes et Légendes du Pays d'Annam ». Viết bằng chữ Pháp, văn chương rất rõ một cách tiêu tao, đến đỗi người Pháp rằng phải lắng theo. Sách ấy nói về « Annam, soạn giả người Annam, nên Annam đâu hay lí rõ thì thông hiểu hơn. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai chẳng nên mua một quyển trước cho con cháu ở Ti luận lý xưa của Annam, học cách đặt để theo Pháp, sau gia khang một buổi.

Giá mỗi cuốn..... 1$40
Bán tại Imprimerie Dược Saigon.

SÁCH THỜI-SỰ CẨM-NANG 1928

ĐÃ XUẤT BẢN

Sách « THỜI-SỰ CẨM-NANG » năm nay mới xuất bản

Rất cần ích cho mỗi người
Nên mua mà xem
Có đủ cả phần chánh trị
Thương-Mại
và Tiểu thuyết
đọc rất bổ ích.

Quí ngài nào cần dùng mua xin viết thơ liền kẻo chậm trễ thì e không còn như năm rồi.

Giá bán 1 cuốn là..... **2$ 50**
Phụ thêm tiền gởi..... **0 38**

Thơ và mandat gởi cho : Monsieur le Directeur de l'Imprimerie de l'Union, 43 rue Lucien Mossard. — Saigon.

LÀM VIỆC NHÀ MÁY THÌ ĐẶNG LỢI

Thần tài gõ cửa muốn vô. Quí vị chẳng nên bỏ qua dịp may mắn nầy; Xuất ra có hai đồng bạc mà không chừng lành đặng sáu muôn (60.000$) làm giàu kha đến! Muốn thử thời vận thì mau mau mua giấy xổ của « HỘI NAM-KỲ BỒN QUỐC ĐỨC-TRÍ-THỂ-DỤC », cũng kêu là hội «S.A.M I.P.I.C.» ở ửa. Mỗi cái hai đồng (2$ —). Cuộc xổ sẽ ấy đặng lợi bao nhiêu, sẽ dùng nơi đã làm đều công-ích rất quan trọng như: lập Học-quán cho Annam tại thanh Paris, cấp học bổng, chuẩn tiền trợ-cấp cho hội có công-ích văn văn.

Số trúng đã nhiều mà lại lớn nữa :

1 số lớn.....	60.000$
2 số nhỏ cái.....	20 000
5 số mỗi cái....	10.000
10 số mỗi cái....	5 000
10 số nhỏ cái....	2.000
30 số mỗi cái....	1.000
100 số mỗi cái....	500

Ngày xổ sẽ định nhằm bữa 11 Novembre 1928.

Giấy sẽ có gởi bán cùng mấy tiệm ngân-hàng và bao-quản.

Quí vị nên tính mau mau : Mốc tài bỏ ra hai đồng bạc thiệt đặng lâm mà : Dụ dự làm chi?

Hãy hút thuốc

JOB

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chi-hòa gần bến đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt)

Diện tích miếng đất ấy được một mẫu.

Ai muốn mua xin do nơi nhà số, 208, Boulevard Bonnard, Saigon.

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH
Mạc suối của nhà nước langsa

VICHY CELESTINS

có chiết ra nguyên chai, nửa chai và chai nhỏ.

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau minh nhứt gân, dái có cát, đau lắc-leó, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE Nước hiệu nầy uống trừ các bịnh chứng trong gan mật.
VICHY HOPITAL Nước nầy thì để uống cho ti-vị hoà lạc luôn luôn.

COI CHỪNG LÀM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC.

TẨY SẠCH UẾ TRƯỚC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN các thứ khác

Giá mỗi thùng nhỏ là: 0$50

Feuilleton N° 93

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA

七俠五義

HỒI THỨ HAI MƯƠI BỐN

Bạch-Thị huỳnh hôn, âm lâm dương lộn ; Khuất-Thân phụ thử, sống ngã thác say.

(Tiếp theo)

Khuất Thân nghe nói, liền ngó Bạch-Hùng mà nói rằng : « Chị là chị ruột của em đây, sao em lại gọi rằng không biết, »

Bạch-Hùng thấy vậy thì lấy làm lạ, song cũng chẳng biết nói làm sao.

Duy có Bao-Công thấy vậy thì biết là bởi nhập lầm xét. *(Ấy là thay hồn đổi xác)* xét chưa biết liệu xử làm sao, liền dạy ui ra hết, để cho mình suy xét. Kế thấy Triệu Hổ bước vào đem việc mình theo con lừa tới đâu và gặp những gì, đều dưới hầu hết một hồi, rồi đã hết đem ngày nhơn nội vụ đem vào triều nạp. Bao công bèn dạy đắt tên đạo-sĩ vào trước hết ; tên đạo-sĩ vì quá tham ăn mà bầm rằng : « Tôi là người ở gần gia-miếu cho Ouí-lệ-hầu, họ Diệp đặt tên Khắc-Tu ; nhơn vì hôm qua đi trong phố Hầu-gia có khiến đến một cái quan-tài, nói rằng đó là mẹ của người chủ-quán Các-Thọ làm bịnh mà chết, dạy tôi phải chôn gì cho chỗ ; nhưng bởi lúc nầy nhằm lúc cấm thỏ, nên tôi phải khiến bọn tiểu-tăng đem ra phía sau mà quán lại đó... »

Bao-công nghe nói tới đó thì vỗ án mà quở rằng : « Đồ súc-sanh, mi dám nói xỏ với ta nữa sao ? Lúc nầy là lúc nào mà mi gọi rằng cấm thỏ ? Kẻ là hữu ăn hữu nói, mi lại nói làm sao.

Tên đạo-sĩ thất kinh, bèn nói lại rằng : « Xin lão-gia chớ giận, để tôi nói thiệt ; số là tôi nghe rõ người ở trong quan-tài ấy là nợ của Cả quán, tôi chắc sao rủ-rê đem việc mình theo con lừa tới đây và gặp những đó nó-trang và tư-pụ-tử, tôi động lòng tham, nên mới nói dối rằng nhằm ngày cấm thỏ, đặng mà gần lại đó, chờ lúc đêm vắng canh khuya sẽ cạy nắp ra mà lấy đồ. Chẳng dè tôi vừa cạy nắp bèn ra thì người đàn-bà ấy ùng vừa sống lại, rồi cứ niệu tôi mà đánh, tiếng nói giống người Sơn-tây, mà sức mạnh và cùng. tôi sợ quá ; ắn phải la làng mà cứu cứu ; xảy thấy có người ở đâu phía ngoài, nhảy tường mà vào, rồi bắt tôi giải thẳng về đây. »

Bao-công dạy lấy khẩu-cung, rồi sai người đi bắt Các-Thọ. Chẳng bao lâu quân sai-lệ đã dẫn Các-Thọ về đã qui trước sân. Bao-công bèn dạy đắt tên đạo-sĩ ra và đòi người đàn bà ấy vào.

Kẻ tả hữu liền hô theo ba với nhau rằng : « Người đàn bà ở đâu ? Hãy vào kêu tra cho mau, lão-gia dạy đòi người đàn-bà ấy vào. »

Bọn sai-dịch bèn chuyện với nhau như vậy để ai nấy phòe, mà người đàn-bà ấy cứ cứ làm thinh, ngồi đó trơ trơ đường như không nghe không biết chi vậy. Bọn sai-dịch bèn đi tới trước mặt mà nói rằng : « Này, chị kia, lão-gia đòi chị, người ta kêu réo om sòm sao chị ngồi đó làm lỉm, không động địa gì hết vậy ? »

Chẳng dè người đàn-bà ấy lại gật với bọn sai-dịch rằng : « A! là đàn-bà mà mấy chú nói như vậy ? Nơi chốn công-đường mà mấy chú kêu gì nấy thì thôi đa. »

Bọn sai-dịch nói : « Giả ngộ hay không, chị cứ vào trong thì rõ. »

Người đàn-bà ấy liền đứng dậy chầm chậm, đi ngay vào giữa công-đường qui xuống rách đặng nhơn đàn-bà.

Bao-công bèn hỏi rằng : « Người đàn-bà kia, sao có việc chi oan ức, hãy cứ thiệt khai ngay đi. »

Người đàn-bà ấy lại đáp rằng : « Tôi không phải là đàn-bà, tôi đây tên là Khuất-Thân, nhơn có đem theo trong mình 4 trăm lượng bạc, lên Vạc-toàn-sơn mà mua cây. Chẳng dè là cây vàng lóe rất mắc quá mua không được, nên tôi phải đem bạc trở về, con lừa của tôi lại sanh chứng, cự sự không chịu đi, may đâu tôi lại gặp một con lừa đen rất tốt, yên lạc đâu đó mà không có chủ, không biết của ai ; tôi bèn đem con lừa bỏng vấn tôi buộc vào nơi một cội cây mà bỏ đó, rồi con lừa đen ấy mà về, tưởng là một dịp tiện nghi cho mình. Ai ngờ là thình lình trời lại nổi giông to gió lớn, phần thì lại tối tăm, đi đường cũng bất tiện, bèn tính tìm chỗ mà nghỉ nhờ, chờ đến sáng mai sẽ về cũng được ; người chủ nhà mà tôi ở nhờ đó tên là Lý-Bảo, mà thấy tôi có đem tiền bạc theo nhiều, nên vợ chồng nó ăn ý với nhau mà phục rượu cho tôi say rồi thất bạc tôi cho chết đi mà đoạt hết tiền bạc của tôi. Đến khi tôi sống lại, vừa mở mắt ra thì thấy nằm trong hòm, lão đạo-sĩ vừa mới cạy nắp hòm ra vẫn còn đứng đó ; tôi không biết làm sao mà lại phải ở trong hòm, dòm lại trong mình thì 4 trăm lượng bạc đâu mất, nên tôi mới nếu tên đạo-sĩ mà đánh. Ai ngờ là khi tôi vừa ra khỏi cửa miếu, tôi lại thấy Lý Bảo là người mưu hại tôi hôm rọ đó đương đi gánh nước, tôi cũng nếu luôn nó về đây, nhờ lão-gia phán đoán. »

(Mai tiếp).

ECOLE DE DACTYLOGRAPHIE
Sténographie et Comptabilité, Pratique

PHẠM-VĂN-VINH
14, Rue Legrand de la Liraye, 14
(Dakao)
Saigon

Trường dạy học-sanh máy viết chữ tắc, bút toán và chữ Ăn-lê. Mấy khoa-học, Giáo-sư Langsa dạy rất cẩn thận và mau giỏi. Học ba tháng nên nghề và sẽ bảo kiết cho làm việc.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN
Directeur-Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIẾT,
13, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-MAO.

Tirage : 3650 exemplaires
le 26 octobre 1928

Saigon le 26 octobre 1928

Si vous ne connaissez pas encore le Phoscao, envoyez-nous aujourd'hui même votre adresse et par retour du courrier, vous recevrez un double échantillon pour deux tasses de Phoscao.

PHOSCAO

Exquis déjeuner sucré.
Puissant reconstituant.

Aliment complet, composé et dosé judicieusement pour répondre à toutes les exigences physiologiques, agréable au goût et d'une digestibilité parfaite, le Phoscao a résolu la question de l'alimentation rationnelle des malades, des convalescents et des vieillards. Véritable accumulateur de forces, le Phoscao est conseillé par tous les médecins aux anémiés, aux surmenés, aux femmes enceintes, aux nourrices, et à tous ceux qui souffrent d'une affection de l'estomac (dyspepsie, gastralgie, dilatation) ou qui digèrent difficilement.

ENVOI GRATUIT D'UN ÉCHANTILLON

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hàng nghánh ở: **Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhon, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.**

Kính cùng quí vị đặng rõ: **ĐẠI-ICE** *tại con đường Thủy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trữ rất nhiều xe-máy đẹp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu* **B.I.C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT** *giá rẻ hơn các nơi.*

Đến **SUCCÈS** *đi kiếu, treo và để bàn rất tiện, càng không hiệu đến năm sánh kịp.*

Trả: Đã đề pạp tăng xe-máy, có đề pạp tăng đến Succès vết mang mui xe-hơi, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời quí vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement). *Vị nào nẫn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.*

Chủ nhân kính cáo

Bá.ICB,383-385. — rue des Marins. — Cholon

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

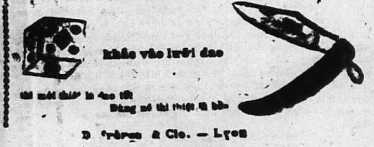

khắc vào lưỡi dao

thì mới chắc là dao tốt

Đừng nó thì thiệt tổn hại

D. Frères & Cie. — Lyon

Trinh-thám tiểu thuyết

Số hiệu bốn án 118

Tác-giả Pháp-văn: Gia-bảo-chi-Âo
Dịch-giả Nam-văn: Trần-song-Hinh.

HỒI THỨ SÁU

(tiếp theo)

Đoan-Lộ đáp lại rằng: Tôi chỉ biết người gởi thơ là một người đạo-phạm đó thôi, chớ không biết đích danh nó được, nếu tôi biết danh nó, thời tôi thếp họng nó đã lâu, song Tiên-sanh tiếp được thơ nầy, dường như trong chỗ tối tăm, phóng xuất một giây quang-tuyến, chẳng kịp thì chầy, tôi chắc tìm nó được đạo-phạm, chớ chẳng không. Bá-Lộ nghe nói mừng thầm, cũng cố lòng hỉ vọng, thế mà chàng cứ ngồi ngẫm nghĩ, chưa biết tìm nó đạo phạm cách sao, Đoan-Lộ lập kế sẵn rồi, bèn ghé bên tai Bá-Lộ mà nói: Hảo cơ hội,... hảo cơ hội..... chàng ta nhân dịp nầy, phết do hỏi tên đem thơ cho kỳ, thời bắt được đạo phạm như chơi, nầy giờ tên kia còn đứng ngoài cửa đợi chờ, là chờ Tiên-sanh viết thơ đáp lại.

Đoan-Lộ nói vừa dứt tiếng, liền kêu tên kia mà hỏi rằng: Nầy chú..... người nào biểu chú đem thơ tới đây?

Tên kia đáp: Có một người lon-ton kia, mướn tôi sáu cắt bạc, biểu tôi đem thơ tới nhà nầy.

Đoan-Lộ hỏi: Chú biết người lon-ton ở đâu chăng?

Tên kia đáp: Người ấy làm việc tại sở Điện-báo trong thành (Paris) ở về Bích-gia-nhi-nhe-lé.

Đoan-Lộ liền mở tài lấy một đồng bạc, đưa cho tên kia mà rằng: Tôi cậy chú chạy buồn tới sở Điện-báo, kêu lon-ton kia đến đây, mau nghe? Tên kia lấy đồng bạc bỏ tài rồi, cong lưng chạy tới sở Điện-báo.

Khi tên kia bước ra khỏi cửa, thời Đoan-Lộ lật bổn nhựt-ký mà coi, vì trong bổn nhựt-ký có biên số hiệu ngân-phiếu tại nhà băng, đặng phòng ngừa có kẻ giả dối, Đoan-Lộ xem số hiệu ngân phiếu của người kia gởi cho Bá-Lộ, không phù hiệp với số hiệu ngân-phiếu trong nhà băng. Đoan-Lộ liền kêu Bá-Lộ mà rằng: tôi xem xét kỹ rồi, mười cái ngân-phiếu gởi tới đây, không phải của đạo-phạm, mấy đạo-phạm gởi tới thật, thời số hiệu ngân-phiếu nầy, hiệp với số hiệu ngân phiếu nhà băng rồi.

Bá-Lộ nói: Phải rồi..... vì ngân-phiếu bị thất đạo ấy, mới lãnh tại Pháp-quốc Ngân-hàng, tôi chưa biên số hiệu vào bổn nhựt-ký, thật như đạo-phạm gởi ngân-phiếu tới, chẳng có bằng cớ đâu mà xem xét cho ra.

Đoan-Lộ đáp: Tiên-sanh làm Hội-kế-trưởng tại nhà băng, có sao lãnh ngân-phiếu của họ về mà không biên số hiệu cho kỹ, bởi Tiên-sanh không cẩn thận, nên ngày nay xem xét khó lòng. Liền đó, Đoan-Lộ nhờ tới bức thơ, bèn đem thơ xem lại, xem câu nào thời nguiên cứu câu nầy, chẳng sợ sót một chữ nào, khi xem thơ đã xong, Đoan-Lộ quyết đoán một lời mà nói: Đại phàm nam-tử tặng bạc tiền cho bạn hữu đi đường, thời dùng hai chữ: « Tiện hành » chớ không nói giảm cẩn, chỉ có phụ-nữ chưa hiểu tánh tình nam-tử, cho nên nói giảm giúp cẩn tiền, xem trong thơ có câu: « Tặng số bạc nầy, đặng giúp lộ phí » suy cẩn nơi ấy thời biết thơ của phụ nữ, chớ không phải nam-tử làm ra, vả lại xem kỹ từ cẩn mà coi, tỉnh là lời lẽ cẩn phụ-nữ tất cả.

Bá-Lộ cải lẽ rằng: Không phải..... không phải..... việc nầy không can thiệp tới phụ-nữ, tôi sự ngài nói vậy là lầm rồi.

Đoan-Lộ nghe nói lắm thinh, chẳng cần đáp lại.

Một lát, tên đem thơ kia trở lại nhà Bá-Lộ, có người lon-ton đi theo, Đoan-Lộ liền hỏi người lon-ton rằng: Chú mướn tên kia đem bao thơ tới đây phải không? Người lon-ton đáp: Thưa phải..... tôi mướn nó đem thơ, nó đi giữa đường nó cải bọc.

Đoan-Lộ hỏi: Tôi xem bao thơ nầy tự tích dị kỳ, không phải như các bao thơ tầm thường vậy, không biết nam tử hay là nữ-nhi, gởi bao thơ nầy cho chú, mà chú phải mướn tên kia đem thơ tới đây? Người lon-ton đáp: Thưa ngài..... có một người lon-ton khác, giao bao thơ cho tôi, chớ không phải nam nữ người nào hết.

Tên đem thơ đứng bên cười ngất, là nó nghe nói lonton nầy lon-ton khác mà cười.

Đoan-Lộ thần sắc như thường, lại hỏi tên lon-ton mà nói: Chú kia..... có người lon-ton khác nào, giao bao thơ cho chú, thời chú có quen biết người kia chăng?

Người lon-ton đáp: Bữa nay tôi mới gặp người kia một lần, chớ hồi trước không quen biết chi hết,

(Mai tiếp)

Giờ tâm hầu kề. Bé lặng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bước trước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BÃI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA. hé chẳng nên mượn máy « KODAK » chụp làm dấu-tích!

Hãy đến lựa mua mua máy chụp hình hiệu « KODAK » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chọn lựa.

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC HIỆU: **L. L. 57-va10** MÃ LỰC

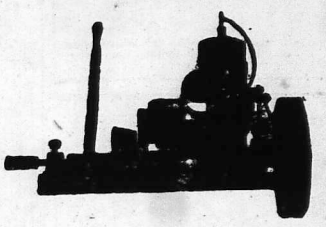

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO THỢ BẠN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết

Xin hãy đến tại

A.C.R.I.C.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chế riêng cho mấy người ăn không ngon, ngủ không đặng yên giấc, hay là một nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi nếng một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại; Có phải hơn hết các nhà thuốc.

Xin mua cho kỳ coi hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

Và đừng chịu thứ nào khác hết

Sự vui vẻ ở đời

Tại sao mà mình ngã lưng chẳng biết sự mui vẻ ở đời? Hãy nghĩ nghĩ lại [illegible] rồi thì chư-tôn sẽ rõ rằng: Từ người có sự mạnh khoẻ cần chư tôn thì sự bao mòn, thì chư tôn đã hết cái làng vui đẹp. Trước khi mình nhọc nhằn, làm làm từ chi mỏi mệt thì mình hoạt rồi rồi việc nọ làm cho chư tôn khoan sự ở đời.

MUỐN CHO ĐƯỢC MẠNH KHOẺ VÀ CÓ SỨC LỰC LẠI

Chẳng chư tôn lấy làm trễ mà sắng sóc lấy mình. Chỉ mình có làm muốn thì được. Để mình được mạnh khoẻ rồi thì [illegible] cái xuân xanh, rải lòng sối sắng khi còn sự [illegible] mạnh lắc cần trai nó sẽ cho mình được ở đời vui vẻ. Nếu [illegible] mà muốn được vậy thì hãy khi sự uống hâm nay [illegible] thuốc cho thượng hạng rồi hễ [illegible] thật là thần hiệu kêu [illegible]

FLOGALINE

Bổ gân cốt. — Làm ra [illegible] một thứ chất của loại tế-bào và thịn cần bổ với. thuốc bổ gân cốt suy nhược làm cho tế chỉ gân dưới bổ lợi mạnh thường

Có bán tại: PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRÈNE [illegible]

MÁY XAY LÚA BÁN CHỊU

Xin mời quí vị đến xem máy móc của hãng :

Comptoir auxiliaire de commissions et de représentations

115, Boulevard de la Somme, SAIGON

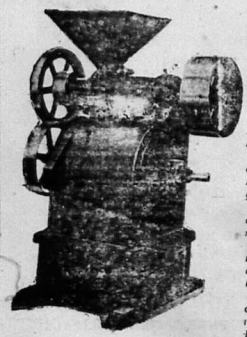

Máy xay lúa hiệu Đức-quốc xã Hông mao, thương hạng BÁN GÓP MỖI THÁNG

Moteur Amadou chạy Mazout cho chạy khỏi lửa đèn.

Canot hơi đồng kiểu đua xin đẹp và chắc.

Máy móc thì có quyền Bớt với kiểm xét. Khỏi sợ rủi ro khi sóng gió.

Propulseurs amovibles để gắn vào tam bản chạy hết sức mau, tiết hao giá lại rẻ lắm

Máy tàu hơi (Canot) chạy dầu lửa và dầu sống.

Máy cưa, máy gạch, máy làm nước đá, máy cày và các thứ máy khác kể không xiết.

Tại hãng có Canot course kiểu đua chạy trong 1 giờ đặng 65 kilomètres.

Hãng này rập máy đặng lấy tiếng không tinh lời, chủ nhơn là người Annam. Hết dạ trung thành với nòi giống.

C.J. BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

KHI CHỊU TỐN ĐỒNG TIỀN MUA HÀNG LỤA

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE

CARREAUX & MOSAÏQUES

Maison Fondée en 1909

rue d'Arras et Lucien Lacouture

CHODUI — SAIGON

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đá thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp-quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

Dây thép gọi tắt : Céramique-Saigonnaise Saigon

VỪA RA THONG THẢ

Bảng ở đường Lucien Lacouture. — Chocolat gần trại lính tập Đô-ma.

Bịnh hư phong-tấu, Bịnh nhiệc gân, đau lắt-léo

Bịnh trái-ké, bịnh nhứt trong gân cốt đau mình mẩy

Muốn trừ khử nước đái tang độc trong sạch

Muốn trị lành bịnh nhiệc quồn nhứt gân, lắt-léo

Muốn trị hết bịnh hư phong-tấu, và hết đau mình.

thì duy có nống thuốc

URAZINE

làm ra liều miếng cùng là viếng hột tang ra bột

Có bán cùng các nhà bán thuốc

Thuốc Urazine chế luyện tại hãng

USINES du RHONE

thì đã biết cho chắc là thuốc hay tốt

ÉCOLE CENTRALE

de Dactylographie-Comptabilité pratique et sténographie

Cours de Français et d'Anglais

18, Rue Thomson DAKAO — SAIGON

Bổn-trường dạy học-sanh máy viết, bài toán, viết tắc, chữ Ang-lê và chữ Langsa. Các vị giáo-sư tại Bổn-trường đều chọn rồng tạo khoa mục xuất thân, đã từ cách giáo dục tận tâm dạy dỗ, rồi lấy tiếng khen, học trong 3 tháng thì trở nên người thơ-ký giỏi giắn và buôn bán bạt thiệp. Có hai lớp dạy riêng chữ Lang-sa không ăn tiền. Mỗi đêm đều có dạy đủ các khoa từ 7 giờ đến 10 giờ. Mọi Ông cử-nhơn luật khoa và các bằng thượng đẳng đại học đường tại Paris lo về phần thanh-tra khoa thương-mãi và khoa sư-phạm là chuyên dạy các khoa sở trường.

COURS D'ANGLAIS (Một Ông giáo sư Ang-lê)

COURS DE BANQUE } *Directeur technique et Professeur : 1 Licencié en Droit,*
COURS DE COMMERCE } *Diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes commerciales de Paris*
COMPTABILITÉ COMMERCIALE (Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce).

Học sanh có cấp bằng sơ-học, học khóa bài toán tại Bổn-trường trong ba tháng biết làm sổ Nhựt-ký (Journal), biết tính lỗ lời, khóa sổ khai sổ mới (Dresser compte Pertes et Profits, Bilan et Passer au Journal les articles d'Inventaires de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE (Professeur) : { Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce

COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE COMMERCIALE — Professeurs : { 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.

HAI KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE : *Chargé de Cours* : Titulaire Secrétaire dactylographe

Có nỗ cần dặng người làm mẫu, thì Bổn-trường lo đưa đề học sanh riêng nâng học hành giỏi, và tánh hạnh tốt, như khi trước vậy. Nhưng học sanh ở xa thì Bổn-trường lo có chỗ ăn ở tử tế.

Thơ và đặc thép xin gởi cho :

Monsieur P. NGỌC-THỤ,

Directeur-Fondateur — Rue 7 bonnes, Saigon

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỂ NGHIỆP CHO HÃNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Agot. — Saigon

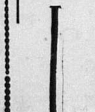

Nhãn hiệu nổi tiếng chẳng nơi nào

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cán đá cẩm thạch đủ thứ mau xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng này biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỪU của *Lương-y* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu này là vị đại bổ gan cốt cũng là trán biện tinh thần, bất kỳ là bịnh nhiều tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, nên dùng rượu này mỗi ngày xuân đà thân mến, hễ uống rượu này vô, thì ắt đặng cứ lên thành đồng, một mảy tưởi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít tiết ra bước, đón bà mắt nhiều, cơ huyết bạch, cô chắc, nhưng kẻ kiêu tốn tinh thần hễ uống rượu này vào thì mạnh mẽ lắm bội, đa ngày đề vàng, tinh thần trán hiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt : Pharmacie Franco-Chinoise des Marins, Cholon.

THUỐC HIỆU :

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Médéric có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thần-dược Santal Citrin lắm.

Trong tờ « Temps-bão » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông Lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như vầy :

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe nhiều mà nó lại mà một thơm thơ ; dẫn uống bao nhiêu cũng không phụ ti. uống nó rồi cứ một nước đái phải khác xa và trong vắt ngay tỏ thấy hiện nghiệm mà.

Thứ thuốc Salol còn p-nộn đến dâng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhờ vị Salol nào trong Santal làm cho cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lẫn dương cang là bổ dưỡng bổ ra trăng hiệu.

Thuốc nầy đi uống tiện, bỏ vào vọng rồi thì mau thơm.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ lớn khớn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh liền, hết hạ lớn mới gì phải mạnh rẻo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Điện chánh ở tại Quảng-đông tỉnh-thành — Đường Bạch-vân

Thị hạnh ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Maison bleue, và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Pnaire số 66

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên công nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong người đều biết, các chứng ho đờm đến ăn kế, không nổi, tánh thuốc chẳng hàng chẳng táo để cứu khỏi hiểm nguy, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chữ trị những bịnh như sau nầy : Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều nói sống, lợi huyết ho lao, họ tên con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nẩy, phải sanh lao nhiệt, tắc tiếng, lối tắc, yết hàng, hoặc lớn tuổi bịnh ho, cả thầy các chứng bịnh đề dùng đến thuốc nầy tất đặng an nhiên vô sự mạnh mẽ như thường, ăn ngon ngủ ngon rồ ràn giỏi một thứ thuốc hay tự thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ kỹ tên nhãn kẻ nhân hiệu ông Phật mập của bổ-đường có cầu chứng nơi tên bảo lãm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lòng nầy có kẻ vì tham lợi cầu thuốc bày ra, ngoài làm hộp ve, toa, nhãn đồng bịch của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp làng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng : Trước khi dùng thuốc phải lấy cái ve cho thuốc tròn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café như chứng bịnh nhu đớt thì cứ uống hoài đến bệ bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ hòa ra tổ nầy sự hiệu nghiệm của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là . . . . . 0$80

Mỗi ve nhỏ giá là 0 40

ĐỒNG-HỒ TRÁI QUÝT

EBERHARD

thì coi đẹp và chạy đúng hơn hết

Có tại hãng đã thử : Đồng vàng, bằng bạc, bằng nickel

XIN MẤY HIỆU — GIÁ BÁN RẺ LẮM

Cũng có bán tại Bến Hãng : Đồng-hồ đủ giờ như chuông chà-tích. Thứ chánh hiệu WESTMINTER, có 3 thứ tiếng khác nhau.

Giá từ 85$00 tới 85$00

Còn thứ đánh giờ có 10 giọng khác nhau, có bản « Ave Maria » tử

Giá từ 110$00 tới 160$00

CÂY CHẠM TRỔ KHÉO CỰC KỲ

CAFFORT — Saigon-Phnompenh

VATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳn hỏi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE.

Ở ngang nhà hát tây Saigon.